

Forumul studențesc

● revistă a u. a. s. c. din centrul universitar timișoara ● anul III ● nr. 12 1975 ● 16 pagini ● lei 1,50 ●

CONSILIUL UNIUNII ASOCIAȚIILOR STUDENȚILOR COMUNIȘTI DIN CENTRUL UNIVERSITAR TIMIȘOARA UREAZĂ STUDENȚILOR MULT SUCCES LA EXAMENE, VACANȚA PLACUTĂ ȘI „LA MULȚI ANI!”

Sesiunea-energie, elan, hotărîre

Păstrăm permanent în gândurile și simțămintele noastre ecourile Congresului și ale Conferinței. Intreg tineretul patriei se pregătește să înceapă cincinalul revoluției tehnico-științifice. Cuvintele președintelui republicii răsună în inimile noastre, îndemnind și chemând, călăuzind și încurajând:

„Avem toate condițiile pentru a realiza cu succes toate prevederile viitorului cincinal. Disponem de mijloacele materiale și umane necesare, ne biziim pe hărnicia, capacitatea și elanul creator al clasei muncitoare, țărânimii și intelectualității, al tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, al întregului popor, care constituie factorul hotărîtor al tuturor realităților materiale și spirituale.

Avem un program clar, o călăuză sigură și unică în Partidul Comunist Român, care își îndeplinește cu cinste rolul de forță politică conducătoare în îndeplinirea programului trasat de Congresul al XI-lea al înaintării victorioase a României pe calea socialismului și comunismului.”

Hărnicie, energie, elan, hotărîre și voință, iată atributele tineretului de azi, ale tinerilor comuniști. Și vrem din inimă ca acestea să fie însușirile de care să dăm dovadă mereu, oriunde ne aflăm și orice vom face. Și facem totul pentru popor, pentru țară, pentru azi și pentru mâine.

Înainte noului cincinal, noi, studenții României socialiste, vom avea prima sesiune de examene a acestui an universitar.

Va fi o probă a puterii de muncă, a maturității și a conștiinței studențești, Conștiința socială, conștiința socialistă. Dorim cu toții ca examenul notelor și examenul civic să-l trecem cu notele cele mai mari. Dorim cu toții să dovedim că sintem fii de nădejde ai țării și un factor activ al dezvoltării ei.

Secretarul general al partidului a spus: „În grandioasa bătălie pe care o dă poporul nostru în mersul său înainte spre zărilor luminoase ale comunismului, o contribuție de prim ordin trebuie să aducă organizațiile revoluționare ale tineretului, întreaga tînără generație căreia îi sînt deschise nelimitate orizonturi de creație, largi posibilități de valorificare a capacității, a cunoștințelor și elanului revoluționar”.

Căile științei, progresului, dezvoltării și păcii ne sînt deschise. Să mergem hotărît și optimist pe ele. Munca intensă, visurile și împlinirile să fie purtătorii gândurilor și intențiilor noastre.

Să ne arătăm demni de ceea ce ni s-a încredințat. Și cu credința de neclintit în strălucirea zilelor ce vor veni, să pornim înainte!

Patzie

cînd ești tu
e griul subțire, mlădiu,
zvîrlit în sus
la zvonul ciocîrliei
cînd ești tu îmi ești

atît de-aproape
o luptă e în fiecare spic dospind
și-n fiecare nerostire
cînd tu, cea adevărată
ești tu

MARIAN ODANGIU

RĂSFRÎNGERI

Filă de cronică

In cronică abia începută a noii Facultăți de Electrotehnică, un fapt consemnat lapidar: șase studenți, șase voluntari au muncit săptămână de săptămână, din proprie inițiativă pe șantierul viitoarelor lor facultăți.

O primăvară întreagă, acolo unde nici o zi nu seamănă cu alta, acolo unde fiecare oră are dimensiunea ei, șase oameni au înscris câteva rânduri pe o filă de cronică. O primăvară, un început, un simbol, aici în locul în care fiecare fapt are povestea ei, are mișcările ei crude, are dăruirea a zeci de inimi tinere.

Săptămână de săptămână, ore întregi, câteva salopete obișnuite, mereu aceleași, erau prinse în jocul-freamăt al șantierului, joc uriaș care revine de fiecare dată o imagine precedentă și o presupune pe următoarea. În acest freamăt, șase tineri, pe care poate îi cunoaștem de ieri, de azi, sau pe lângă care trecem firesc, aplecați în gîndurile noastre, au înțeles sensul unui efort comun.

Oameni care vorbesc puțin, gînduri care se ferece de strălucirea cuvîntului rostit:

„Joi de dimineață, după un curs, fugeam la cămin ca „urșii” — cum îi plăcea unuia dintre noi să glumească în clipele de răgaz — ne luam salopetele și alergam pe șantier unde, câteva ore, făceam tot ce era de făcut.

Eram și sîntem prieteni buni, mereu împreună la cursuri, la o „minge” pe șantier; formăm o grupă, un mic colectiv. La început a fost greu, muncile erau uneori dificile și oboșitoare. Ne apucaserăm însă de o treabă și am dus-o la capăt.”

Intr-o cronică abia începută, un fapt, ca ori-care altul, va rămîne consemnat lapidar: o primăvară întreagă, șase studenți au muncit voluntar pe șantierul viitoarelor facultăți: Coșleba, Cirstoiu, Codrea, Călugărița, Grigorescu, Purdea.

Nici nu puteau fi pomeniți decît împreună.

Toți șase — prieteni și colegi

TUDOR PEȚAN,
Anul III, Electrotehnică

Sîntem în miezul unui ev aprins

Toamnă!

O toamnă obișnuită cu zile ploioase străbătute de blîndețea unor ceasuri încălzite la inima soarelui, cu copaci desfrunziți, cu joaca frunzelor de pe alei și murmurul celor călcate în picioare.

Totul obișnuit. Și totuși... Și totuși această toamnă, acest început de noiembrie a adus mai multă căldură, a făcut să vedem cu alți ochi acest anotimp, să ne întipărim în minte mai bine, acele zile „fierbinți” de 3—4—5 noiembrie. Au fost zile în care, alături de mii de tineri din patria noastră, am simțit bucuria împlinirii unor fapte, emoția de a fi studenți și de a participa la evenimentele politice ale țării: Congresul al X-lea al U.T.C. și Conferința a X-a a U.A.S.C.R.

Bucureștii ne-a primit cu o zi însoțită de toamnă, parcă participînd și el la clipele ce vor urma. Emoția deschiderii festive a fost mare. Am certitudinea că toți cei prezenți în sală au simțit aceeași căldură emoționantă pe care am simțit-o și eu. Am ascultat cu interes cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu și mi-am dat seama încă odată de atenția pe care ne-o acordă statul și partidul, de rolul pe care-l jucăm noi, tinerii, uteciștii, în viața social-politică a țării.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu ne-a apreciat, ne-a dat sfaturi și ne-a îndrumat pașii spre noi culmi. Avem mari sarcini în față, sarcini pe care trebuie să le îndeplinim cu cinste. Sîntem un tineret bine încheșat și reprezentăm o forță. Ne vom mobiliza această forță pentru realizarea Programului P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, pentru a fi demni de numele COMUNIST.

R. TIMIRCAN, Facultatea
de medicină generală, anul III

Congresul al X-lea al U.T.C. — Conferința a X-a a U.A.S.C.R.

ECOURI

Cele mai mari evenimente ale tineretului patriei noastre: Congresul al X-lea al U.T.C. și Conferința a X-a a U.A.S.C.R., încep să se îndepărteze, intrînd în curgerea firească a timpului.

Datorită participării la desfășurarea lor, îmi este foarte ușor să realizez oricînd o transferare în prezent, a unor momente de mare intensitate ce îmi revin la fel de vii în memorie, pe care le trăiesc din nou, cu aceeași vibrație emotivă.

Imaginea vizuală unică, oferită de reprezentanții tineretului, discuțiile purtate, măsurile cu urmări imediate în activitatea noastră viitoare, cadrul în care mă aflam, toate au contribuit la constatarea reală a însemnătății clipelor în desfășurare, la depășirea posibilităților umane obișnuite, astfel încît să simți puternic ceea ce în alte situații ți-ar fi imposibil: să simți cum palpită țara, freamătul ei continuu, specific muncii neobosite, împletite cu încrederea celor care ne-au delegat.

Tabloul celor care scandau și aplaudau la apariția celui mai iubit fiu al poporului, se impune cu o impresionantă acustică sugestivă.

Indemnurile adresate de tovarășul Nicolae Ceaușescu de la tribuna Congresului, parcurgînd drumul cel mai scurt spre inimile tinerilor din țara noastră, își vor păstra intact spiritul lor mobilizator.

LUDOVIC MARDARI, Facultatea
de mecanică, anul II subinginerii

Reuniți în marea sală a Palatului R.S.R., delegați și invitați reprezentanți ai celor peste trei milioane de tineri, au primit cu netărmurită bucurie participarea la deschiderea lucrărilor a conducerii de partid în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, constituind pentru noi expresia vie a preocupării permanente a partidului pentru educarea comunistă a tinerii generații.

Din raportul Consiliului U.A.S.C.R., au reținut atenția participanților numeroase lipsuri în activitatea organizațiilor, măsurile și formele de înlăturare a acestora pentru ca tineretul să se poată bucura de toate condițiile pentru studiu și muncă, și obligațiile tineretului de participare cu toată capacitatea și puterea în vederea îndeplinirii Programului Partidului, pentru creșterea unui tineret în conformitate cu principiile și normele Codului eticii și echității socialiste.

Dezbaterile în plen, cît și cele pe secțiuni au analizat în mod exigent activitatea, dezvăluind cît mai angajant sarcinile ce revin întregului tineret pentru participarea cu o pondere tot mai mare la îndeplinirea tuturor sarcinilor tratate de conducerea partidului și statului, pentru crearea de pe acum a unor colective ce trăiesc și muncesc în chip comunist.

A. DIACONU, Facultatea
de agronomie, anul III

Conferința a X-a a U.A.S.C.R. a ridicat probleme interesante pe mai multe tărîmuri. Discuțiile avute pe secțiuni au dat posibilitatea unui mare număr de delegați să aducă exemple din activitatea depusă în cei doi ani care au trecut de la precedenta conferință, cît și să facă noi propuneri, menite să aducă îmbunătățiri pe linie de asociație.

Peste doi ani, reprezentanții tuturor centrelor universitare, aleși în organele de conducere ale U.A.S.C.R., vor raporta Conferinței a XI-a rezultatele fructuoase ale muncii lor. Noile schimbări în Statut vor fi însușite și traduse în viață, își vor arăta justetea.

Emoționanta clipă de încheiere a celor trei evenimente, Congresul X al U.T.C., Conferința a III-a a pionierilor și Conferința a X-a a U.A.S.C.R. au rămas bine întipărite în mintea și-n inima noastră.

Sînt sigură că toți cei prezenți în acele zile la lucrări au simțit sentimentul de mîndrie tinerescă, că au avut ocazia să participe la acest înalt forum.

RODICA TIMIRCAN, Medicină
generală, anul III

În ampla și mobilizatoare cuvîntare rostită de tovarășul Nicolae Ceaușescu, cei prezenți în sala Palatului Republicii, toți tinerii patriei și-au văzut oglindite problemele muncii și vieții de fiecare zi, gîndurile, preocupările și aspirațiile lor de viitor.

Din cuvîntul vorbitorilor s-a putut desprinde cu claritate dorința fiecăruia, a tuturor tinerilor pe care îi reprezentau, de a munci mai mult și mai bine, de a fi devotați patriei și partidului, de a nu precupeți nici un efort pentru a contribui cît mai activ la înaintarea României spre comunism.

Asociațiilor studenților comuniști le revine în etapa viitoare un rol tot mai mare în vederea educării studenților în spiritul muncii și vieții în chip comunist, în lupta pentru o pregătire de specialitate cît mai temeinică. Să aibă o atitudine fermă față de delăsarea în muncă și tendințe de chiul, de sustragere de la obligațiile universitare.

Trebuie avută permanent în vedere educația prin muncă și pentru muncă a tinerii generații. Să ne intensificăm eforturile pentru o pregătire profesională și politică mai susținută, rezultatele muncii să fie pe măsura posibilităților mari de care dispunem, pentru a contribui cu toții, azi în amfiteatre și mâine în producție, la ridicarea bunăstării poporului și la trecerea României spre comunism.

PAVEL TRIPA — Facultatea
de mecanică agricolă, anul IV

ȘEDIȚA BIROULUI CONSILIULUI U.A.S.C. DIN CENTRUL UNIVERSITAR TIMIȘOARA

Recent a avut loc ședința Biroului C.U.A.S.C. din Centrul universitar Timișoara. Cu o bogată ordine de zi, discuțiile s-au axat totuși pe problemele ridicate de primul punct: „Măsuri privind pregătirea și desfășurarea în bune condiții a sesiunii de examene și a vacanței de iarnă a studenților”.

S-a scos în evidență faptul că avînd în vedere pregătirea ritmică pe parcursul semestrului există toate premisele pentru o sesiune cu un ridicat nivel calitativ și cantitativ. Ca urmare, în această perioadă nu mai rămîn de luat, în principal, decît măsuri de ordin organizatoric. În acest sens s-a aprobat înființarea, la nivelul centrului universitar și la nivelul institutelor, Comandamentelor sesiunii de examene. Comandamentul sesiunii constituit pentru universitar va urmări modul în care se desfășoară examenele, rezultatele obținute, modul în care sînt asigurate condițiile de studiu, de hrană, de recreere și de odihnă a studenților, modul în care își desfășoară activitatea comandamentele din institute. De asemenea comandamentul va asigura pe perioada sesiunii continuitatea emisiunilor la stația de radioamplificare a centrului universitar.

La nivelul facultăților întreaga activitate a C.A.S.C. va fi preluată de către cadre didactice tinere și de activiști A.S.C. din anii terminali.

Biroul C.U.A.S.C. recomandă tuturor studenților centrului nostru universitar să aibă în vedere semnificațiile acestei sesiuni. Ea urmează în timp Congresului al X-lea al U.T.C. și Conferinței a X-a a U.A.S.C.R. Să nu

uităm că ne-am angajat să ridicăm la noi cote întreaga noastră activitate, cote care să ne justifice numele: studenți comuniști.

Sfîrșitul sesiunii va marca firesc primele zile ale vacanței. Să facem ca prin rezultatele obținute în sesiune să fim convinși noi înșine că merităm această vacanță, cu toate bucuriile și satisfacțiile care le aduce. Și nu sînt puține. Cea mai mare va fi bucuria datoriei împlinite, datorită față de noi, față de părinții noștri, față de întregul popor.

Va urma o vacanță care pentru cei mai buni va însemna 296 locuri în taberele alpine. Biletele ne așteaptă la sediul facultăților. Cine le va lua? Cine vor fi cei mai buni? — Sesiunea va decide, va decide munca.

Consiliul U.A.S.C. difuzează în contul nostru 280 bilete, cu contribuție din partea studenților, pentru taberele alpine de învățare a schiului și pentru tabăra de învățare a inotului de la Mamaia.

Vacanța mai înseamnă un număr nelimitat de locuri pentru „Revelion studentesc '76”, excursii drumeții și bineînțeles odihnă.

Dar pină atunci... baftă.

Au mai fost dezbătute în aceeași ședință următoarele probleme:

— Măsuri privind sprijinirea activității sportive de performanță.

— Programul schimburilor de experiență cu alte centre universitare.

— Constituirea „Comitetului de complex”.

— Înființarea în cadrul resortului profesional a „Comisiei pentru problemele activității de cercetare științifică studentescă”.

De asemenea Biroul C.U.A.S.C. a hotărît convocarea Plenarei C.U.A.S.C. din Centrul universitar Timișoara pentru data de 19 ianuarie 1976.

Sesiunea e la un pas — sîntem pregătiți?

Semestrul e pe sfîrșite, zilele încep să devină numărate, iar problemele legate de sesiune sînt tot mai des aduse în discuție. E normal să ne punem întrebarea privind măsurile luate pentru creșterea numărului promoțiilor la examene, precum și pentru creșterea plafonului de note bune obținute. Vă prezentăm în acest număr preocupările C.A.S.C. de la Facultatea de inginerie chimică, preocupări menite să ducă la obținerea unor rezultate pe măsura așteptărilor

La adunările generale ale anilor întîi de la Facultatea de inginerie chimică au fost invitate cadre didactice care au răspuns întrebărilor puse privind această primă sesiune. De asemenea, studenții din anii mai mari și-au exprimat opinii în legătură cu modul de pregătire a examenelor, împărțind cîte ceva din tainele reușitei.

Spre exemplu, la anul I A al Facultății de inginerie chimică tov. lector Klepp Francisc a emis ideea posibilității ca la examenul scris de la matematică să se dea probleme cu mai multe subpuncte. În felul acesta probabilitatea de a verifica toată materia este mai mare. S-au amintit greutățile întâmpinate în procurarea bibliografiei indicate la cursuri, precum și insuficiența culegerilor. S-a efectuat un sondaj în care s-au urmărit părerile studenților privind metoda de predare la cursuri, sistemul de verificare la seminare, modul în care s-a rezolvat procurarea cursurilor litografiate, a culegerilor de probleme etc. S-a subliniat rolul incontestabil al pregătirii individuale, al perseverenței și continuității în studiu, al urmăririi și folosirii bibliografiei indicate care are ca scop fixarea și extinderea cunoștințelor oferind astfel posibili-

tate de vehiculare mai rapidă a ideilor.

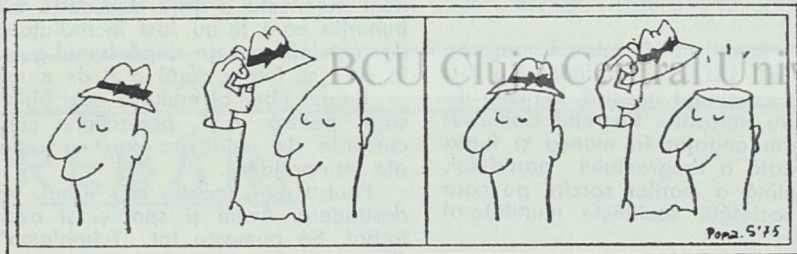
Pe ani, s-a avut în vedere creșterea frecvenței la cursuri, seminarii, laboratoare, condiție intrinsecă a promovării examenelor.

Pentru a se putea avea o imagine de ansamblu asupra nivelului de pregătire, s-au dat lucrări de sondaj la laborator, precum și la seminarii, la obiectele din care la iarnă se vor da examene.

În discuția purtată cu președinta C.A.S.C., Carmen Severineanu, am fost informați asupra unor măsuri generale luate. Astfel, pentru a se putea oferi condiții de pregătire zilnic pe perioada sesiunii, o sală mare de curs va fi liberă și pusă la dispoziția studenților. S-au stabilit consultații la toate materiile. S-au dezbătut problemele ridicate de sosirea noilor studenți cu aceste recente suplimentări de locuri. Pentru a putea recupera cele aproape două luni de școală, cursurile, cu excepția celor de matematică — unde la sosirea lor s-a început pentru tot anul I analiza matematică — se fac separat. La seminarii și laboratoare cele două subgrupe sînt comasate. Trebuie amintită inițiativa studenților anului II care și-au luat angajamentul de a le împrumuta cursuri. De asemenea, cei din anul I i-au ajutat, împrumutîndu-le cursuri, culegeri de probleme, clarificîndu-le și explicîndu-le unele chestiuni.

Eforturile depuse în acest semestru sperăm că vor putea fi dovedite prin rezultatele pe care le vom obține la acest examen, rezultate pe care le dorim să fie la înălțimea celor obținute de anii precedenți, ori chiar să le depășească.

RODICA STOIE,
anul I, Inginerie chimică

Înainte și... după sesiune

IRITMURI

● La I.A.T. studenții creatori s-au organizat într-un cenaciu, condus de conf. dr. Cezar Apreotesei Numele său: „MIRABILA SAMINȚA”.

● La început de drum mult succes! Vă așteptăm în paginile revistei noastre.

● C.A.S.C. al Facultății de zootehnie și medicină veterinară a organizat o vastă acțiune de muncă patriotică la înființarea unei plantații de duzi pitici cu scopuri productive, ornamentale și de agrement.

● Inițiativa aparține în exclusivitate activiștilor.

● La nivel de centru universitar, „Concursul de creație științifică studentescă” se desfășoară sub forma unei expoziții deschise care cuprinde aparate, prototipuri, instalații machete și lucrări apreciate drept creații științifice originale.

● Ea este deschisă în perioada 29 XI—13 XII 1975 la Atelierul-scoală și de prototipuri de la Facultatea de mecanică.

● Cu ocazia deschiderii expoziției a avut loc o masă rotundă cu tema „Valorificarea creației științifice a studenților” la care au participat cadre didactice din

centrul nostru universitar, specialiști din unitățile economice ale municipiului și studenți.

● S-a editat un catalog cuprinzînd datele tehnice și principalele caracteristici ale exponatelor. Catalogul va fi difuzat unui mare număr de întreprinderi, unități economice din localitate și din țară, urmărindu-se cunoașterea realizărilor științifice ale studenților și testarea posibilităților de valorificare a acestora.

● Cu toate că iarna și-a făcut apariția pe nesimțite, cu frig, ploi mărunte și ceață, studenții anului II, secția zootehnie și anul IV, secția medicină veterinară continuă să depună o muncă susținută pe timpul practicii și a orelor de muncă patriotică la punerea temeliei viitoarei bibliotecii și la constituirea sălii de sport. Studenții anului II, Medicină veterinară în timpul practicii din perioada de toamnă s-au împărțit în echipe care au lucrat și noaptea la acțiunile de primă urgență — turnarea betoanelor pentru fundații.

● Încă din vara acestui an a fost dată în funcție noua „Clinică veterinară” din cadrul Facultății de zootehnie și medicină ve-

terinară. Datorită laboratoarelor moderne și sălilor de lucrări practice bine înzestrate, studenții secției de Medicină veterinară își desfășoară activitatea de cercetare, integrare, producție în bune condiții.

● Biroul Consiliului U.A.S.C. din Centrul universitar Timișoara, conducerile institutelor de învățămînt superior, s-au întîlnit la Casa de cultură a studenților cu conducătorii grupărilor naționale ale cetățenilor de peste hotare aflați la studiu în centrul nostru universitar.

● Ca o expresie a eficienței acestei acțiuni, trebuie menționată propunerea de organizare periodică a acestui fel de întîlniri.

● Institutul Agronomic Timișoara în zilele de 27 și 28 XI a avut ca oaspeți pe Prof. univ. dr. doc. Mihai Răvărut și pe prof. dr. Dan Smântănescu care au ținut în fața studenților și a cadrelor didactice următoarele conferințe: „Figuri de biologi moldoveni, Impresii de călătorie din R. P. Chineză și R.P.D. Coreeană”, respectiv „Personalitatea lui Nicolae Iorga”. Conf. dr. Cezar Apreotesei a conferit despre viața și activitatea marelui nostru savant Nicolae Iorga.

RĂSFRÎNGERI

Unui dascăl

În acest an Prof. univ. emerit, dr. doc. Nicolae Gluhovschi împlinește frumoasa vîrstă de șaptezeci de ani, cinci decenii de activitate exemplară, din care trei le-a dedicat învățămîntului.

Douăzecișicinci de promoții de ingineri zootehniști și medici veterinari poartă în suflet, alături de stimă și recunoștință față de iubitul lor dascăl, exemplul de muncă și entuziasmul lui. Dascălul a sădit în sufletul lor spiritul dragostei profesionale și al datoriei, le-a transmis pasiunea pentru știință, pentru cercetare. Prin modul său de dăruire a făcut din orele de curs pentru toate generațiile de studenți, ore de bucurie sufletească. Studenții au dus aceste cursuri cu ei, le poartă în suflet. Acestea sînt lucruri care nu se uită niciodată, sînt acele lucruri care rămîn veșnic vii, este poate cel mai adevărat semn al mulțumirii pe care o aduc dascălului lor cele 25 de promoții de ingineri zootehniști și medici veterinari.

Ca un adevărat părinte spiritual al studenților, a căutat să-i formeze atît ca buni specialiști cît și ca oameni de nădejde ai societății. Fiind mereu în mijlocul studenților, muncind alături de ei a putut să înțeleagă gîndurile acestora, a putut și le-a dat tot ajutorul său. Astfel, împreună cu A.S.C. a inițiat și sprijinit crearea cercurilor științifice studențești și editarea caietului selectiv al cercului — caiet elogiat la Conferința a VIII-a a U.A.S.C.R.

Fiind primul decan al Facultății de medicină veterinară, împreună cu studenții a participat din plin la construcția localului acesteia, dezvoltîndu-și minunate calități de conducător și organizator.

În cei zece ani cît a avut sarcina de decan al Facultății de medicină veterinară, pe lîngă activitatea didactică și organizatorică, a continuat, la cote superioare, activitatea de cercetare științifică în urma căreia este apreciat atît în țară, cît și în peste 90 de țări ale globului.

Flacăra pasiunii acestui OM de știință, pedagog, profesor, mai găsește și azi, cum a găsit întotdeauna timp, de două, trei ori pe săptămînă, pentru a pleca pe teren să dea ajutor fermelor, unităților agricole din județele Timiș, Arad și Caraș-Severin. Îl întîmpină fostii săi studenți, copiii săi spirituali care primesc sfaturile și îndrumările dascălului lor.

Douăzecișicinci de promoții și studenții aflați acum pe băncile facultății urează mult stimatului profesor „Mulți ani, multă sănătate și multă putere de muncă!”.

Douăzecișicinci de promoții poartă în suflet pe cel care le-a sădit dragostea pentru meseria de medic veterinar, ei sînt și vor fi copiii spirituali ai profesorului lor iubit. Sînt mindri că au avut un mare dascăl, un mare OM de știință, dar mai ales un mare OM.

LIVIU NADIȘ

Monotonie?!

Aud mereu glasuri care se plîng de lipsa activității, care acuză totul de prea multă monotonie. Și cum ar putea să nu fie monotonie cînd toată activitatea de „boboc” se reduce la masă-casă? (masă = pușină cantină; casa = mult, prea mult, cămin).

În fiecare zi doar masă-casă e ca și cum ai spune mereu doar 2+2=4 fără să te gîndești să-l mai cauți din cînd în cînd și pe trei.

Într-una din serile trecute, Eugen Eliu, — care a fost și el boboc cîndva, care a început și el tot cu începutul — a susținut un recital mai mult decît frumos. Căci frumosul și puritatea au fost nu numai senzații acustice.

Cu muzica lui, aveam senzația că însoțesc o pereche pe străzile Londrei (neapărat ale Londrei!) și apoi, cu aceeași pereche am colindat preeria.

Eliu cînta și vedeam acea pereche fericită uneri, alteori mai pușin; vedeam doi tineri, tineri. Ea, neapărat cu pletele în vînt — simțeam și vîntul. El... alături.

I-am văzut și în ierburile preeriei, eliberați de rigiditatea Londrei. Erau plini de țarbă, soare, vînt și cer. Mai ales cer; mult, mult albastru.

Aceasta a fost seara Eliu. Și-a mai urmat imediat o alta, Seara — Radu Stanca. Cred că din cînd în cînd, și cît mai des, e nevoie și de gînduri frumoase. Toată această seară — Radu Stanca — a fost un gînd frumos.

Închei, rugîndu-i pe colegii mei ca din cînd în cînd în loc să se lamenteze asupra monotoniei, să participe la aceste „gînduri frumoase”... căci cine știe cît de frumoase ar putea fi...

NICOLETA RADA
anul I, filologie

Coordonatele

integrării

Practic și teoretic în cercetarea studenților

Faptul că activitatea de cercetare științifică a studenților a ridicat ștacheta la cote valorice deosebite ne-a fost confirmat de o recentă ședință a cercului de Contabilitate-finanțe. Au fost prezentate patru lucrări - o fericită imbinare de practic și teoretic. Fantezia tinerească a studenților pare că o să rezolve până la urmă spinoasa problemă a integrării învățământului economic cu producția.

Georgina Margine și Rodica Sărmășan, anul III Finanțe-Contabilitate, au prezentat o elegantă lucrare despre „Rolul contabilității în urmărirea reducerii consumului de materiale”. Lucrarea a tratat, cu exemplificare pe întreprinderea Kandia, o problemă foarte actuală. Reducerea consumurilor este o sarcină deosebită a economiei naționale, iar perfecționarea evidenței economice pentru urmărirea acestor consumuri este condiția sine qua non în reușita acestui obiectiv. Probleme similare reflectă și lucrarea colegului Dumitru Coteț „Perfecționarea evidenței și calculului costurilor în creșterea animalelor”. Dacă avem în vedere faptul că în 16 noiembrie 1975 a apărut Proiectul Legii privind creșterea și ameliorarea animalelor și Proiectul Legii privind regimul tăierii animalelor atunci ne dăm seama de importanța lucrării. Fiindcă autorul face propuneri concrete pentru îmbunătățirea evidenței și subliniază corect lipsurile din această sferă de activitate, credem că C.A.P. Mehala, unde s-a efectuat cercetarea, va lua măsurile necesare ținând seama de propunerile făcute.

Celelalte două lucrări prezentate sînt din sfera finanțelor avînd un caracter teoretic și informativ. Formarea sistemului monetar național a fost obiectul studiului colegilor Vasile Manu și Ioan Condan din anul III Finanțe-contabilitate. Gertrude Măgușin și Mario Simion din anul III au încercat cu mult curaj un studiu amplu asupra fenomenului inflației mondiale. Aceste lucrări destul de valoroase au necesitat un amplu studiu al literaturii de specialitate și, bineînțeles, a cursurilor de finanțe, monedă, credit care se predau în facultatea noastră.

Pe marginea lucrărilor prezentate au avut loc discuții interesante dar participarea studenților la aceste discuții este încă mică. Spun acest lucru deoarece în solă se aflau 112 membri ai cercului iar la discuții au participat 4 studenți.

S-a demonstrat la acest cerc că integrarea învățământului economic cu producția se poate realiza. Dacă pentru seminarii studenții ar trebui să prezinte lucrări proprii s-ar rezolva o serie de probleme „spinoase”. Cercetarea s-ar face la una din întreprinderile timișorene, deci - o permanentă legătură cu producția. Pentru elaborarea lucrării studentul trebuie să cunoască cursul predat ceea ce implică o pregătire ritmică și temeinică. Pentru o lucrare valoroasă se cere și cercetarea literaturii de specialitate formîndu-se astfel și cultura economică. Imbinînd frazele de mai sus am a-junge la triunghiul - învățămînt-cercetare-producție, și, poate, am mai colora puțin palida față a integrării învățămîntului economic cu producția.

MATEI FAGADARU
Anul IV - Facultatea de
științe economice

Intr-un sat cuibărit sub crestele Făgărașilor, Timotei Tohăneanu durează pe sticlă cu verde de brad și cenușiu sălbatic de stîncă.

D-am cunoscut într-o inserare de august, cînd soarele se pierduse între piscuri și liniștea umbrelor cobora pe nesimțite din arbori. Ne-a întâmpinat bucuros de vizită, iscodindu-ne cu priviri albastre prin ochelarii bătrînești, chibzuind parcă ceva în barba bogată și căruntă.

Înăuntru mirosea a... atelier de pictură, a pere coapte și parcă a încă ceva... Sau poate nu era decât aerul aspru cu iz de narcisă și floare de colț al Fărui Făgărașului, pe care, peste cîteva clipe aveam s-o descopăr întreagă, în toate vîrstele ei semețe și în toate marile înțelesuri trecute și actuale deopotrivă, în culorile de pe sticlele meșterului.

Intr-o încăpere ceva mai largă este amenajată o expoziție: obiecturi de la țară, aspecte din munca de zi cu zi, Ștefan cel Mare, Constantin Brâncoveanu, Nicolae Bălcescu; în atelier observăm, în lucru, portretul lui Tudor Vladimirescu.

De-a lungul zidurilor, de la un tablou la altul, meșterul vorbește simplu despre munca sa, despre năzuința de a fi original, de a oferi zări noi bătrînului meșteșug, de a pune în culori un crîmpei

din sufletul său, de a crea un dram de poezie.

...Aflăm opinia unor specialiști de la Cluj despre tablourile sale (favorabilă), aflăm că meșterul lucrează de 20 de ani fără

Cu meșterul TIMOTEI

să-l fi învățat vreodată cineva, că a preluat și reinviat un meșteșug uitat vreme de 80 de ani...

Și din nou, trecînd în fața altui tablou, ne vorbește despre chenarul în auriu, element specific creației sale, aflăm că la expoziția de artă naivă din Elveția lucrările sale au fost unicele creații pe sticlă; de fapt, ține meșterul să ne mai precizeze, el pictează invers, pe dosul tabloului... Aici e căprioara, aici un coș de

uzină, un pisc, un oraz, o cîmpie... și soare, mult soare, lumină...

Mă uit la verdele luminos al meșterului Timotei și mă gîndesc la sentimentul luminii al lui Nicolae Grigorescu, care transferase peisajul românesc în legendă conferind conturilor prospețime, și din nou mă uit la verdele meșterului, și parcă deslușesc în el străvechiul

„Pe-un picior de plai,
Pe-o gură de rai...”

Creatorul popular Timotei Tohăneanu vorbește despre sine, despre tablourile sale, în fața noastră un om visează, mă om zidește trainic pentru el și pentru voi, pentru acum și pentru totdeauna, acolo, unde la sfîrșitul iernii piraiele ce coboară de sub piscuri aduc cu ele frînturi de poveste, unde Oltul vine dintr-acolo de unde răsare soarele, acolo, în țara cu iz de narcisă și floare de colț a Făgărașului.

Am plecat tirziu, cînd se instalase Fereastră Mare, tăcuți, purtînd cu noi căldura unei strîngerii de mînă și nu numai atît, cu o liniște necunoscută în suflet, pe care am pus-o pe socoteala înulțimilor din jur încremenite solemn în întuneric.

VASILICA COȚOFLEAC

LA „TEHNOLEMN”

Un mod de muncă, un mod de viață

Mesajul adresat de tovarășul Nicolae Ceaușescu Congresului al X-lea al U.T.C. și Conferinței a X-a U.A.S.C.R. palpită viu în conștiința noastră. Dincolo de angajamentele rostite sau nerostite, tineretul Comunist al României se află ferm angajat în munca și lupta pentru traducerea în viață a Programului partidului, pentru realizarea - deplină a marilor sarcini pe care le implică edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate.

Acum, cînd ecourile Congresului și Conferinței sînt atît de vii, ne-am oprit la cunoscuta întreprindere timișoreană „Tehnolemn”, în rîndul tinerilor uteciști - muncitori, maștrii, tehnicieni - a căror muncă reprezintă certitudinea unei înalte conștiințe profesionale și politice. „Pentru noi, programul celui de-al X-lea Congres al U.T.C., reprezintă, înainte de toate, un mod de muncă, un mod de viață” - îmi spune Trînc Alexandru. „Lucrările Congresului au fost urmărite cu un deosebit interes de toți uteciștii întreprinderii noastre. Cu o vie emoție am vizionat deschiderea festivă a lucrărilor, iar în zilele următoare - în pauza de la ora 10 - am dezbătut, pe marginea articolelor apărute în presă, problemele ce au fost ridicate în cadrul inaltului for al tineretului. Și, am înțeles cu toții, din cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, rolul pe care generația tînără îl joacă în efortul unanim al construcției socialiste. În secția unde lucrez eu, în zilele următoare Congresului, s-a hotărît realizarea unei producții de 1.000 de scaune peste plan. De asemenea, în cadrul orelor de muncă patriotică vom colecta peste 20 de tone fier vechi. După cum vedeți, cele discutate la Congres au fost nu numai înțelese, dar și puse în practică.

Iar fapte și angajamente de acest fel sînt concretizate în toate secțiile întreprinderii” încheie Trînc Nicolae. Pașca Aurel - maștru tîmplar - m-a surprins prin tinerețea sa. „Lucrez de șapte ani în această întreprindere, adică de cînd am terminat cursurile școlii profesionale. Nu am cunoscut alt loc de muncă. Sînt

că am prins aici rădăcini adînci. Locuiesc la cîminul întreprinderii, deci îmi cunosc foarte bine tovarășii de muncă, viața, faptele, gîndurile care îi însoțesc. Mă întrebați despre Congres, despre felul cum au fost înțelese și aplicate problemele care s-au dezbătut. Dar, exceptînd activitatea de la locul de muncă, unde fiecare își îndeplinește obligațiile în mod exemplar, am să mă refer și la viața de „dincolo de” poarta întreprinderii.

Condițiile în care locuim sînt foarte bune și toți tinerii manifestă o grijă deosebită față de mobilierul și bunurile care le-au fost încredințate, o grijă continuă de a-și înfrumuseța după bunul-gust al fiecăruia, locul la care se întorc după o zi de muncă.

Timpul liber al multora este bine organizat. Unii învăț pentru a-și perfecționa cunoștințele - urmînd cursurile de calificare sau cursurile școlii de maștrii ale întreprinderii.

Pentru alții, lectura sau șahul, reprezintă clipele de destindere. Avem și sportivi și avem și o echipă de fotbal. Se numește tot „Tehnolemn”. Și mai avem și Comisie culturală care înțelege să-și facă pe deplin datoria, spiritul și activitatea ei resimțindu-se în conduita și formația cultural-ideologică a fiecărui muncitor utecist de la noi.

Brigada de agitație - care s-a calificat în finala pe țară - smulge celor veniți la club ropote de aplauze pentru felul în care știe să reprezinte pe scenă aspecte ale vieții de zi cu zi. Poanta cu sticlă de țuică oferită pe ascuns maestrului pentru a trece cu vederea absențele de la locul de muncă a fost adevărată, dar așa ceva se întîmplă din ce în ce mai rar.

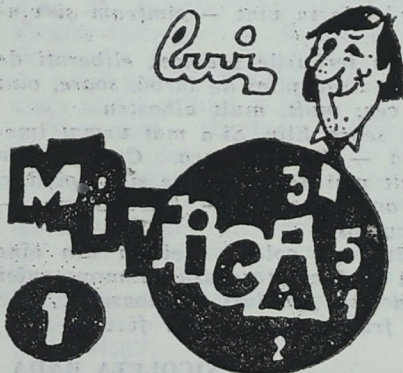
După cum vedeți, formăm aici o mare familie. Și am certitudinea asta, căci fluctuația forței de muncă a devenit foarte mică. Sînt de mai mulți ani în această întreprindere și mă simt foarte bine aici.”

În întreprinderea aceasta jumătate din totalul forței de muncă o reprezintă tinerii uteciști. De la mobilierul ce completează în mod plăcut și confortabil interioarele noastre și pînă la riglele de calcul pe care, noi studenții, le folosim la calculele de rezistență sau mecanică, toate produsele ce poartă prestigioasa marcă „Tehnolemn” ne duc cu gîndul la cei ce, cu pricepere și migală, creează aceste bunuri cu înalte valențe funcționale și calitative.

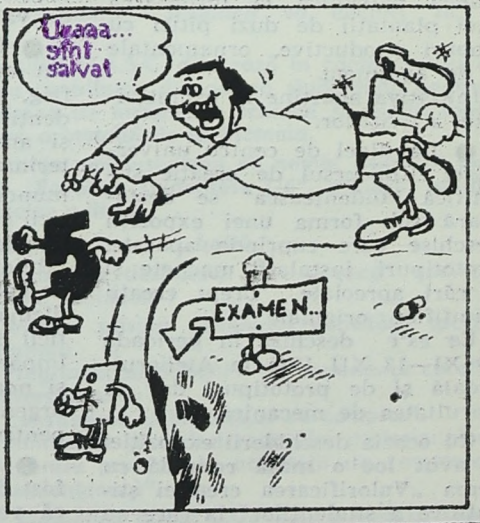
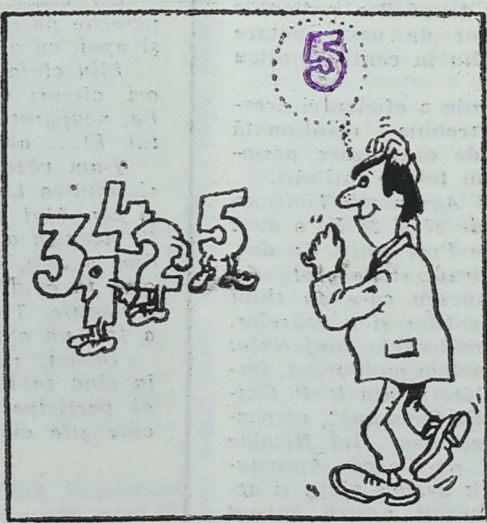
Jumătate din ei au între optsprezece și treizeci de ani, dar munca lor se transformă - zi de zi - întribute ale civilizației moderne.

VALENTIN LAURENȚIU VIȘAN

AVENTURILE

DE POPA S'75.

FILE DE ISTORIE

1 Decembrie 1918 — un vis devenit realitate

„Vrem să fim o națiune, una puternică și liberă prin dreptul și datorită noastră, pentru binele nostru și a celorlalte nații, căci vom fericirea noastră și avem o misiune să împlinim în omniere”.

NICOLAE BALCESCU

Formarea și dezvoltarea ideii de unitate ca o istorie a gândirii social-politice se integrează, cum e și firesc, în cadrul mai larg al istoriei social-politice însăși care o condiționează și o explică, dar pe care la rândul ei o influențează puternic. Formarea și dezvoltarea ideii de unitate politică nu poate fi deci despărțită de apariția și dezvoltarea națiunii. Istoria ideii unității naționale a străbătut constant secolele zbuciumate ale istoriei românești de la cronicari la Mihai Viteazul, la Dimitrie Cantemir, la Școala ardeleană, la Revoluția de la 1848, la mărșăleț act din 1859.

Încheierea procesului de desăvîrșire a unității statului național român a apărut la începutul secolului XX ca o necesitate legică ce se cerea împlinită.

La 29 octombrie/11 noiembrie 1918, prima mare conflagrație mondială se încheie. În țările Monarhiei ecurile Marii Revoluții Socialiste stîrneau mari nădejdi. Lupta maselor populare grăbește prăbușirea monarhiei dualiste.

„Consiliul unității României” de la Paris fusese recunoscut încă de la 12 octombrie 1918 de guvernul francez urmat apoi de cel american și englez.

„Fiecare națiune trebuie să capete dreptul la autodeterminare — scria Lenin — și aceasta va favoriza autodeterminarea oamenilor muncii”.

În toamna anului 1918 se desfășoară o intensă activitate de organizare națională care aducea în prim plan, printre alții, pe Vasile Goldiș, Aurel Lozen alături de socialiști români: I. Jumanca, I. Flueraș, E. Grațini, I. Mihuț.

Constituirea la 31 octombrie 1918 a Consiliului Național Român Central avea să fie un nou imbold. Se pune tot mai acut problema unirii cu România, Partidul Național Român își schimbă sediul la Arad și își intensifică propaganda. Tratatul care au loc cu guvernul maghiar, condus de Károly prin intermediul lui Jaszi Iszkár și Consiliul Național Român Central nu au dus la vreun rezultat, din cauza orientării diferite a părților. Se simțea nevoia unei intervenții energice a maselor populare. Ca întotdeauna, în preajma marilor încercări, poporul român a răspuns: Prezent!

La 15 noiembrie 1918 se convoacă Adunarea Națională de la Alba Iulia. La sfîrșitul lunii noiembrie 1918 mișcarea de eliberare națională a românilor din Transilvania se apropia de apogeu. Adunarea de la Alba Iulia, prin solemnitatea și măreția ei, avea să confirme o realitate care de-a lungul veacurilor devenise tot mai evidentă. S-a proclamat cu hotărîre, în prezența celor 1.228 de deputați și a celor peste 100.000 de participanți sosiți în marele oraș transilvănean, unirea Transilvaniei cu România. Urtele de salut au străbătut peste ani, relevîndu-ne imaginea impunătoare a momentului care a autentificat hotărîrile.

Rezoluția Adunării Naționale de la Alba Iulia din 1 decembrie decretază: unirea Transilvaniei cu România, proclamînd principiile democratice fundamentale ale unirii, reforma agrară, libertăți politice, religioase, respectarea drepturilor naționalităților conlo-

cuitoare, asigurarea muncii. Rezoluția cerea viitoarei conferințe de pace să adopte hotărîri care să garanteze menținerea păcii, egalitatea în drepturi dintre statele mici și mari, să elimine războiul dintre acestea.

Rod al luptei maselor populare de pe întregul teritoriu și avînd sprijinul permanent al tuturor forțelor progresiste din România, unirea din 1918 a corespuns necesității istorice a dezvoltării poporului român, a constituit un moment de mare însemnătate în procesul de dezvoltare a națiunii și a statului român.

Salutînd cu entuziasm actul desăvîrșirii unității statale, socialiștii, români afirmă într-o declarație publicată în ziarul „Socialismul” la 17 februarie 1919:

„România nouă de astăzi trebuie să devie România socialistă de mîine”.

Tineretul țării se poate mindri azi cu împlinirea acestui deziderat, datorat luptei unei generații pentru care recunoștința este firească și îndreptățită.

În conștiința întregii națiuni 1 Decembrie 1918 va rămîne o pildă vie, o imagine fidelă a ceea ce înseamnă PATRIE, PATRIOTISM.

V. SCRECIU — Filologie-istorie, anul II

Conexiuni românești

La Blaj, deasupra Țării adunate pe Intinsul Libertății a zburat Vlaicu — mai aud zornăind lanțul ce-l cutremură-n pămînt. Și Alba-Iulia trebuie să fie la Blaj. Mihai ca un făt neștiutor rumpe dunga-nchipuită în aer românesc. Cînd văzduhul vîrstat de minunea lui Vlaicu s-a opintit și-a chemat: „Noi vrem să ne unim cu Țara!” se făcuse 1918, decembrie întîiul și-n Alba-Iulia se lungea umbra

zvîrlită de Mihai

În roata osindei ard spițe de lumină.

GABRIEL CALIN

ÎNTREBĂRI

Ce mai faci? Tot boboc?

Copia fidelă a lui Donald mă privește zimbătoare de pe etajeră. O amintire de la bațul bobocilor. Este lanțul ce mă leagă de inefabilul și fermecătorul cuvînt de început. Au trecut două luni și jumătate de cînd dreptul a pășit timid în viața studentească și tentația firească mă îndeamnă la o întrebare: Ce mai faci, tu, student de anul I? Tot boboc? Sau ai lăsat deoparte puful debutului? Și pentru o clipă rememorez discuțiile, gîndurile colegilor de generație:

„Oare nu era mai bine dacă cumpăram cursul ăsta... ăla litografiat era mai bun... ce să fac ca să-mi procur... cum ar fi mai bine ca să... aici cum procedez ca să... am auzit că la practică se va... dar noi nu facem ceva acțiuni în comun... oare cum vor fi examenele... nu știu cum se obține o... eu de unde să știu, mi-a spus cineva, ceva?...” Neliniște, frămîntări. Cine să le pună capăt? Și gîndul mă poartă spre cadrele universitare, îndrumătorii de grupă, a căror prezență și permanență în viața începătorilor în ale studenției ar duce la clarificarea problemelor acestora. Și să nu uităm excelenta idee ca fiecare activist A.S.C. din anii mai mari prin îndrumare individuală să ajute studenții anului I în rapida lor integrare. Parcă nu am văzut-o pusă în practică. Păcat! Ce s-a făcut pînă acum? S-au prelucrat niște instrucțiuni, că „așa trebuie să fie viața în cîmin... că aveți voie ca să... dar să fîneți cont de... s-a spus cum adică trebuie să fie membru A.S.C.... că integrării anului I i se acordă în fiecare an maxima importanță...” A venit cineva și a întregat „care este grupa (n)?” De voi mă voi

ocupa eu, aveți cumva ceva probleme căci puteți să vă adresați mie”, dar... toți erau grăbiți, timpul nu aștepta; și din nou muncă, nedumerire, incertitudini.

Dar fiindcă trebuie să existe și un timp liber, te întrebi cum și-l folosești bobocii. Și în afară de discotecă și întreceri sportive, nimic. Există o casă de cultură a studenților, există niște cluburi dar nu există cineva să îndrume pasul spre activitățile acestor instituții. Poate se pretinde că se lasă studentului latitudinea de a-și petrece cum vrea aceste momente de relaxare. În acest fel nu se folosește din plin caracterul educativ al majorității activităților făcute de studenți, pentru studenți. Și prin libera alegere a modalității de a petrece timpul liber, se pierde un timp prețios pentru pregătirea formației de inginer a studentului de azi.

Dacă se zice că „omul cit trăiește, învață” atunci poate că la sfîrșitul anilor de studiu vom ajunge să știm ce trebuie să cunoaștem în anul I. Uite că sesiunea se apropie! Și sînt primele noastre examene! Sînt că nu rezist! Dar te rog nu intra în panică, pentru că poate în ultimul moment se va găsi cineva să te călăuzească. Începutul e greu, dar poate deveni ușor dacă marea confruntare e pregătită cu atenție, prin muncă. Și sub îndrumare. Pentru că mai există acea barieră a necunoașterii reciproce să acordăm dispensă celor care ar fi trebuit să participe la cooptarea anului I în viața studentească. Și să credem că se poate și că va fi și mai bine. Și atunci, ce mai faci? Tot boboc? Da! Încă tot boboc!

GHEORGHE CRISAN

Un jurnal de grupă... se destăinuie

Albe foi... înmănușiate în coperte. La prima vedere un obiect impersonal, dar el cuprinde sufletul curat al unor tineri, caracterul lor.

Privești la el și plin de simlă îi frunzărești filele. Citești unul după altul numele celor 23 studenți al anului IV, grupa 541 Facultatea de Mecanică agricolă.

Este o grupă fruntașă a facultății pentru că dintre ei, doisprezece au medii peste 8. Nu întîmplător unul din studenții grupei 541, Pavel Tripa a fost ales de către studenții facultății, președinte al C.A.S.C. și reprezentant în Consiliul profesoral. Nota 9,89 cu care a absolvit anul III spune totul despre acest tînar, vioi, plin de energie și spirit organizatoric.

Ca șef al grupei, Mircea Stoilă dovedește o foarte bună pregătire profesională absolvînd anul II cu media 9,69, apoi Andrei Tămaș cu 9,63, Czekk Ștefan cu 9,84 sau Maklari Zoltan, Moldovan Lem. Pompiliu Iacob, Constantin Păușan și mulți alții cu care pot să se mîndrească. În dreptul numelor lor au figurează nici o absență!

Dovedind o bună pregătire politico-ideologică un număr de 9 studenți au primit calitatea de membri ai P.C.R. și 10 de activiști A.S.C.,

Sînt 23 de tineri care au reușit să au umbrească numele de student prin nici o abatere. Simțul colectivității i-a făcut să imbine armonios pregătirea profesională cu cea extrașcolară.

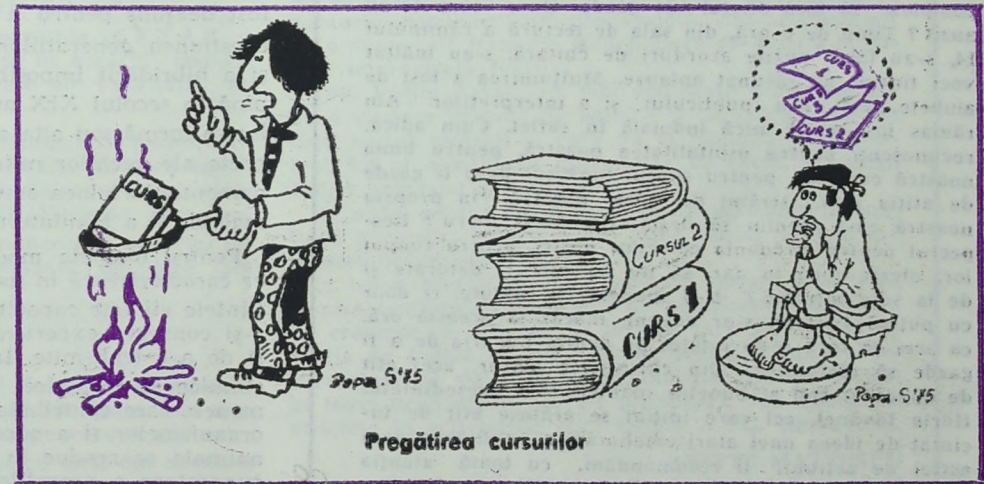
Clipele libere sînt petrecute tot împreună. Se organizează audii muzicale, dans, și seri de literatură; făcîndu-se o sudură sufletească între membrii colectivului, drumeții prin frumoșii munți ai Semicului.

Trei ani s-au scurs din viața de studenție, în decursul cărora și-au împlinit studiul cu visele iar acestea cu împlinirea.

Mîini harnice au cules strugurii brumării ai toamnei, aducînd prin munca lor un ajutor de seamă pentru I.A.S. Recea în anul acesta, aceleași mîini harnice muncesc neobosit în atelierul școlii sau lucrează cu sîrg pentru terminarea proiectelor în termen...

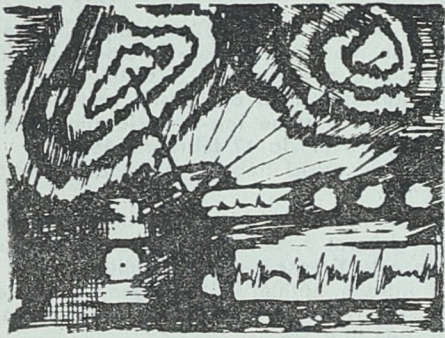
Foi albe înmănușiate în coperte. La prima vedere pareți un obiect impersonal dar voi cuprindeți visele de aur ale unor tineri cu sufletul larg și idealuri mărețe.

DIANA MARIA CAZAN Anul I, Mecanică agricolă

Pregătirea cursurilor

RADAR

Cea de a X-a Conferință a U.A.S.C.R., în rezoluția sa, ne cere ferm, nouă studenților comuniști, ca în întreaga noastră activitate să aplicăm Codul principiilor și normelor muncii și vieții comuniștilor, ale eticii și echității socialiste, să sporim combativitatea revoluționară față de atitudinile înapoiate și retrograde, să sporim exigența față de noi înșine și față de colectivul din care facem parte.

Pentru a fi demni de titlul de tânăr student comunist și om cu o anumită răspundere în societatea de azi și de mâine — este nevoie, ca pentru tot ceea ce este moral, etic, omenesc, să ne cultivăm cu pasiune un adevărat sentiment de iubire.

Să ne debarasăm pentru totdeauna de micile patimi care ne pulveri-

Pe ecran S.O.S.

zează personalitatea și demnitatea de student comunist.

Urmărind cu atenție munca și viața de toate zilele a studenților din centrul nostru universitar, din păcate observăm pe ici, pe colo încă manifestări reprobabile și incompatibile cu statutul nostru.

Cine îl mai admiră pe Ganea D., student la Mecanică, anul III, pentru ținuta sa impecabilă și prezența sa singuratică și aproape zilnică la piscina „Continentalului”.

Toată agoniseala sa este doar rezultatul posibilei bisnite mărunte.

Risipitorii, leneșii, așa ziii „băiețași de bani gata” — sau cazuri și mai reprobabile de „tocători de puținii bani agonisiți cu greu de tata”, nu au simțul valorii, pentru că aceasta se capătă prin sudoarea frunții. Iar ei, „săracii”, nu au asudat niciodată.

Fără nici o îndoială că patima de a vîntura banii și lucrurile, de a „topi și pulveriza totul ceea ce cade în mînă, e guvernată de spirit destructiv și deci profund reprobabil.

În inconștiența sa, risipitorul nu se gîndește ce va fi mîine. El speră că hazardul îi va suride din nou și dacă nu — monstrul risipei trebuie cumva hrănit și atunci jalnicii noștri eroi se dedau la ce se dedau și... ajung unde ajung.

Din nefericire, complexul studen-

tesc oferă exemple de astfel de fii risipitori.

Există și risipitori ridicoli care, în ziua cînd iau bursa, își vînd cartela sau primesc bani de acasă, cutreieră cîrciumile, „cîstînd” pe toată lumea, însoțiți de lipitori de ocazie, se înconjoară de muzicanți ambulanti și la sfîrșitul chefului se plimbă cu taxiul prin orașul pustiu pînă-i apucă zorile. A doua zi îl vezi livid, mahmur, acrit, doar, doar să „se zgîrie pe ochi” de lefter ce e fără speranța de împrumut, fiindcă-i cunoscut ca „oiță neagră” rău platnică.

Un astfel de exemplu este și Cioacă C. de la Facultatea de agronomie (zis „lord de hîrtie gofrată”). Mai există și cei ce forțează norocul, la limită mizînd pe tot, inclusiv pe mijloace necinstite. Dar comitetele de cămine și directorii educativi au avut de spus un cuvînt în privința lor.

Venind la facultate, marea majoritate dintre noi și-a cristalizat un ideal, și-a stabilit precis telurile de atins și s-a angajat cinstit și onorabil în marea cursă.

Dar au venit și cei bolnavi de patima succesului cu orice pret, savurînd plăcerea succesului facil și în echitabil.

La alții se formează cultul succesului bazat pe șansă întîmplătoare.

făcînd cruce peste cursul abia frunzărît înainte de examen.

Tot aici se înscriu și cei ce bat la ușa unchilor și a cunoștințelor cu influență.

Mai sînt și alții care caută să presteze tot felul de servicii, de care depinde meschinul lor „succes”.

În fond, și unii și alții angajează o luptă dezgustătoare, lipsită de scrupule, care, inevitabil, trece prin toate fazele mizeriei morale.

Mai este și categoria studentului vedetă.

Vedetismul este o formă paroxistică a succesului. Aceste „stele” ale complexului, pe cît de surprinzător se nasc, pe atît de bizar și pier.

Și, ca să terminăm funesta galerie, să atragem atenția și asupra așa-zisilor „băieți nevinovați” sau „tăietori de frunze la cîini”, care, îndrăgostindu-se literalmente de viața parazitară, au uitat de obligațiile școlare și se complac în nesfîrșite bali-verne și flecăreli în camere-club, ziua și noaptea, acompaniați de mirosul de cafea și de fumul de țigară sau pur și simplu moleșindu-se în patul rătăcit.

Este momentul ca toate consiliile A.S.C. din facultăți să-și facă pe deplin datoria ce le revine în domeniul educației și să pună la punct acești indivizi.

RADAR

Apropo de codul bunelor maniere...

Faptele s-au petrecut cam așa. Într-una din seriile lunii noiembrie, din inițiativa Casei de cultură a studenților, la căminul 14 C se organizează o seară de muzică folk. Se ia legătura cu președintele de cămin („da, da, veniți vă rog, vă așteptăm cu plăcere”), se asigură popularizarea acțiunii, sînt invitați folkistii Angela Ciocîrtea, Radu Crînic, Victor Gioroceanu și Marcel Negru. Discuții purtate din timp, popularizare corespunzătoare, asigurări menite să garanteze reușita acțiunii („D-voastră cu interpretii, noi cu publicul” — Horia Iovănel, președintele Căminului 14). Astfel încît...

În seara zilei de 14 noiembrie, reprezentanților Casei de cultură a studenților le-a fost rezervată următoarea surpriză — o sală, parcă, ostentativ luminată, astfel încît să poți reține de la intîia privire că studenții locatari ai căminului ori nu „onorează”, ori n-au auzit de acțiunea desfășurată în propriul lor lăcaș. Un președinte de cămin absent („A plecat la masă”) un student de serviciu, „amabil” („incepeți d-voastră că pe urmă or veni și studenții”), un reprezentant al comitetului de cămin, mirat, nevoie mare — (— Ce ați făcut pentru popularizarea acțiunii? — „Ce se vede, nu-i de ajuns?” — adică, așiful Casei de cultură dosit după ușă — n.n.), un comitet de cămin inexistent la acea oră și incapabil de a răspunde multelelor semne de întrebare ridicate de acest mod aparte în care au înțeles să onoreze o seară în care lor le revenea calitatea de a fi gazde...

Să nu fim greșit înțeleși. Seara de 14 noiembrie, prin recitalul de muzică oferit, n-a fost un eșec. S-au găsit destui alți studenți de la căminele vecine din complex să facă oficiul de gazde Oare cum de-au auzit? Timp de o oră, din sala de lectură a căminului 14, s-au făcut auzite acorduri de chitară, s-au înălțat voci tinere, au răsunat aplauze. Mulțumirea a fost de ambele părți — a publicului și a interpretilor. Am rămas însă cu o mică îndoială în suflet. Cum adică, recunoșcuți pentru ospitalitatea noastră, pentru buna noastră cuviință, pentru simțul înnăscut de-a fi gazde de atîția alții, străini de țara noastră, în propria noastră casă venim să dezmințim acest lucru? Respectul pentru strădania colegilor noștri, pentru timpul lor, oferit nouă în dar, să nu fie lucruri datorate și de la sine înțelese? N-o spunem cu răutate, ci doar cu puțină tristețe, s-ar conveni, măcar la această oră, ca acei ce încă n-au înțeles pe deplin bucuria de a fi gazde să răsfoiască, din curiozitate măcar, acel atît de cunoscut cod al bunelor maniere. Iar președintele Horia Iovănel, cel care inițial se arătase atît de incîntat de ideea unei atari colaborări și realizarea unei astfel de acțiuni, îi recomandăm, cu toată atenția cuvenită, pentru instrucția dumisale, Dicționarul limbii române moderne, litera O — OSPITALITATE...

DANA DINU

Puține sînt fenomenele din lumea vie care se manifestă atît de evident ca formarea semenilor din semeni. Copilul își dă seama foarte repede că un cîine se naște din cîine, iar grîul din grîu. De mult de tot omul a învățat să interpreteze și să exploateze permanent formele vie de-a lungul generațiilor.

Să cultivi plante, să crești animale, să le ameliorezi pentru a le face comestibile sau a le domesticii înseamnă să fi dobîndit o îndelungată experiență. Înseamnă să-ți fi făcut o anumită idee despre ereditate, pentru a o folosi în propriul tău folos. Pentru a obține recolte bune nu-i de ajuns să aștepți luna plină sau să aduci jertfe zeilor înainte de însămînțare. Trebuie să știi să-ți alegi soiurile, rasele de animale. Agricultorii preistorici încercau să-și nimicească dușmanii, să spere în recolte bogate cu ajutorul unor amestecuri bine preparate de rugăciuni și descîntece. Poate că tocmai în lumea vie a fost cel mai greu să separi adevărul de rugăciuni și descîntece. Cei care au studiat lumea vie au continuat de mai multe generații să-și imagineze originea ființelor în funcție de credință, superstiții.

Experiențele relativ simple au fost deajuns pentru a demonstra chestiunea generațiilor spontane și a hibridării imposibile. Totuși pînă în secolul XIX au persistat, într-o formă sau alta anumite aspecte ale vechilor mituri ce fundamentau originea omului, a animalelor și a Pămîntului.

Pentru biologia modernă, ceea ce caracterizează în mod deosebit ființele vie este capacitatea lor de a-și conserva experiența trecută și de a o transmite. Intervensiile chimice și mecanice, toate fenomenele care contribuie la viața organismelor și a populațiilor de animale se produc în totală necunoaștere a propriilor lor efecte. Pentru fiecare organism programul informațional rezultă dintr-o multime de evenimente, toa-

te întîmplătoare. Ceea ce a demonstrat fiziologia, biochimia și genetica în cursul acestui secol este în primul rînd unitatea de compoziție și de funcționare a lumii vie. Datorită dominației culturilor religioase de la începutul secolului XIX, opera lui Mendel rămîne ignorată, timp de 30 de ani. Aceasta se mai explică și prin faptul că nici biologii de meserie, nici crescătorii de animale și nici horticultorii nu erau în

Progresul în biologie — mijloc de educație care ateistă

măsură să adopte atitudinea mendeliană. „Cei ce îl caută pe Dumnezeu îl găsesc”, spune Pascal. Dar nu găsești niciodată decît pe Dumnezeu pe care îl cauți. Încă din secolul al XVII-lea se transformă însăși natura cunoașterii. Pînă atunci ea se articula cu noțiunile de Dumnezeu, suflet și cosmos. Omul a trebuit să pătrundă natura, să-și studieze fenomenele, să le pună în legătură reciprocă prin anumite legi. În măsura în care spiritul uman e căcabil să o facă

Dezbaterea se reduce la un dialog dintre om și lumea exterioară. „În cunoașterea lucrurilor spune Descartes — sînt numai doi

factori care trebuie avuți în vedere și anume: noi, care cunoaștem și lucrurile însăși, care trebuie cunoscute.”

Pînă în secolul al XVI-lea toate posibilitățile înfățișate de imaginația umană erau realizate prin voința divină. În epoca clasică, universul devine subordonat unei anumite regularități, anumitor legi pe care nimeni, nici chiar Dumnezeu nu le mai poate schimba și a căror logică evoluează într-o ordine a naturii. Istoria Pămîntului apare ca o suită de catastrofe cu o cascadă de transformări repartizate pe lungi perioade. Ea nu mai corespunde cu textele Bibliei, unde, din momentul genezei, calmul nu a fost perturbat decît de potop.

Pe măsura evoluției pe scara filogenetică, omul și animalele devin dependenți de sursele de substanță gata preparată. Animalele și omul nu pot sintetiza o parte din aminoacizi și trebuie să-și primească din exterior, deci noi sintem tributarii unei lumi vie inferioare nouă. Faptul că sîntem așa de dependenți e datorat unor mutații repetate.

Evoluția organismelor vie s-a făcut cu ajutorul mutațiilor, iar selecția naturală a oprit pentru reproducere indivizi care prezintă caracter selectiv.

Faptul că ereditatea poate fi astăzi interpretată în termeni moleculari nu constituie o soluție definitivă și nici o dovadă că în viitor întreaga biologie trebuie să devină moleculară. Aceasta înseamnă, în primul rînd, că cele două mari orientări ale biologiei, istoria naturală, fiziologia și genetica, care au luptat într-un drum lung și obositor împotriva concepțiilor religioase și a susținătorilor ei aproape ignorîndu-se, au sfîrșit astăzi prin a se contopi.

N. PETRIȚ,

Fac. zootehnică și medicină veterinară, anul III

CRONICĂ TEATRALĂ
LA TEATRUL NAȚIONAL :

Dorule, călătorule...

Un spectacol pentru infinitatea cuvintelor

A înțelege cuvântul înseamnă, după toate, a desluși ființa, profunzimile ei. Oricine vrea să învețe limba românească ar trebui să-și caute început într-un singur cuvânt, în fața căruia stragatema calului troian, al etimologiei a eșuat. Intraductibilul dor simbolizează structura psihică a colectivității, identificarea cu infinitul, între deznădejde și speranță românii au pus iubirea-mistuire în dor, trăire fără discernământul vîrstelor putere nestrămutată de a fi viață deopotrivă lingă viață și moarte. De-a lungul nemuririi, dorul a strîns în jurul său comoara cuvintelor, intrupînd poezia ca realitate pentru real, nu însă o realitate rece, obiectivă, ci una multiplicată prin suflet, simțită și devenită aspirație.

Astfel, Dorule, călătorule, spectacolul pentru un cuvânt a fost încercarea ființei prin plămuirile sale artistice, ca necesități vitale abordabile, către locul unde dorul rămîne singur principium vitae. Examen în fața conștiinței colective, ea însăși creatoare lui, prin genealogie, colajul realizat de lect. univ. Vasile Crețu în colaborare cu un colectiv al catedrei de literatură și folclor a Universității (prof. dr. E. Todoran, prof. dr. Gh. I. Tohăneanu, prof. dr. C. Stegăroiu, conf. T. Bunescu, lect. D. Petroiu și lect. G. Manolescu) și-a găsit o fericită expresie scenică în viziunea regizorală a lui Emil Reus și Adrian Berzescu supunerea textului magice formule a impersonalității în teatru, a permis relevarea strălucirilor inegalabile ale poeziei populare, a personalității sale imuabile.

Motivul fundamental al spectacolului, dorul, a devenit prin aceasta un pretext pentru împlinirea infinitului în finit, pentru o sinteză de mare forță a genialității anonime. Într-o admirabilă și inimoasă pledoarie pentru frumos scena Naționalului a fost joi seara, pentru două ore, o „gură de rai” fără egal.

M. ODANGIU,
Filologie, anul II

Mergînd pe linia „Fiecare asociație a studenților comunisti — colectiv de educare prin muncă și pentru muncă, studenții de la IAT dau dovada unei angajări hotărîte, prin fapte de muncă, prin rezultate meritorii. Pentru ei educarea prin muncă și pentru muncă înseamnă formarea unui mod de a gândi și trăi ca individ și cetățean conștient de locul și rolul ființei umane.

Din multitudinea de activități și preocupări ale studenților agronomi, activitatea de muncă patriotică reprezintă o sarcină de prim ordin. De ce? Sintem la un pas de a ne pune cu toții semnătura de construcție a unui complex. Pe lingă aceasta am reușit, din acest an, să facem integrare, să facem știință prin producție. Privind retrospectiv planul de desfășurare a muncii patriotice pe sem. I, la IAT se observă că toți indicatorii au fost depășiți. Valoarea de 203.000 lei a fost depășită, ajungîndu-se în prezent la 224.160 lei. La un număr de 3906 participanți, apare un volum de muncă de 57 lei/participant.

Întregul volum de muncă a fost direcționat spre cele două obiective ale noastre: Stațiunea didactică experimentală și șantierul IAT. Prin munca noastră de zi cu zi, cu abnegație și devotament total, am reușit să ridicăm prestigiul Stațiunii didactice experimentale.

Acolo, înfrunțiți, pe cele 200 ha, rezolvăm toate problemele ridicate de producție. Din volumul mare de lucrări efectuate de studenți m-am oprit asupra celor câteva care-mi par mai sugestive. S-a recoltat prin muncă patriotică o suprafață de 260 ha. cu porumb, o lucrare în valoare de 145.000 lei. S-a lucrat în sectorul horticol în valoare de 16.500 lei.

Prezențe notabile în concurs

la lucrări de construcția pavilionului administrativ al SDE, la baza furajeră, la semănatul grului, orzului.

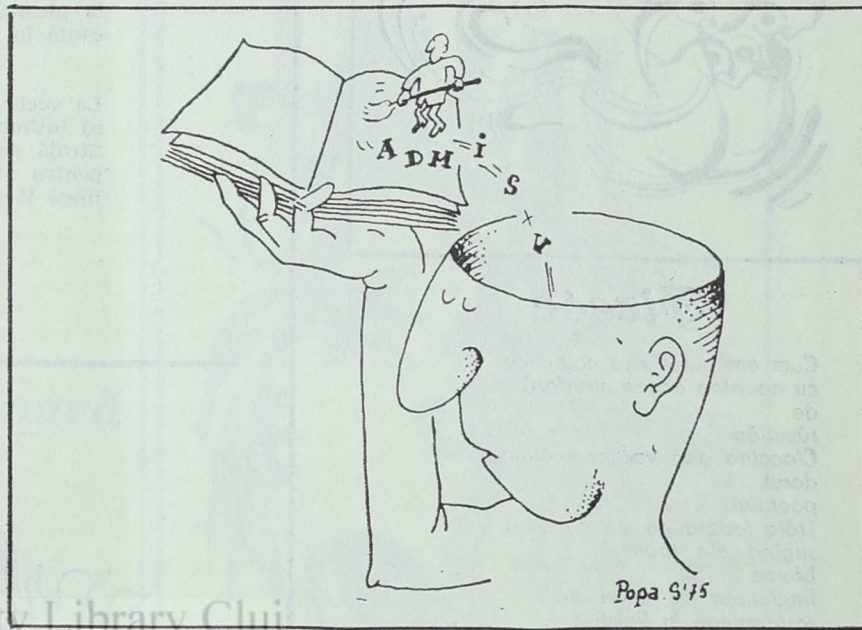
În cadrul șantierului s-a nivelat teren în jurul noului local, în jurul căminelor și cantinei, înfrumusețarea spațiilor verzi.

Aceste rezultate frumoase se datorează faptului că în permanență am acționat pentru întărirea spiritului colectiv de muncă.

a disciplinei de organizație. Încercăm să realizăm din fiecare grupă un nucleu de bază al activităților ASC și la rîndul său fiecare student — un puternic cadru de asociație. Am reușit să constituim în anul de studii colective studențești, care muncesc și trăiesc în chip comunist, care, prin exemplul lor, să influențeze întreaga masă de studenți. Din multitudinea lor am să mă opresc doar la cîțiva: Joo Ștefan, Olariu Iulia, Alda Mihai, Ursei A., Sighet Vasile, Crac Mircea, Leucută Cornelia, Rusu Iuliana.

În viitor întreaga noastră activitate se va axa pe realizarea cu succes a sarcinilor ce ne revin printr-o conlucrare susținută cu organele de învățămînt.

F. DEMETER,
Anul IV — Agronomie

Prietenul nostru

Sărbătoarea națională a Zairului a făcut să-mi întorc gîndurile spre prietenul meu Bitumazala, coleg de facultate, coleg de cămin, spre timpul în care con-versam pe diferite teme.

Mi-a plăcut de la început ambiția lui, modestia și dorința de a învăța cît mai bine românește. Cu oarecare strîngere de inimă îl corectam și simțea și el acest lucru. Are o scripă deosebită în priviri, e inteligent și comunicativ.

Deși sintem în ani diferiți, a ajuns să se cunoască cu o bună parte din colegii mei, el este prietenul nostru, noi sintem

prietenii lui. Ne strîngem miinile și ne salutăm.

A venit din Kinshasa, oraș cu peste 2.000.000 de locuitori, capitala Zairului, țară cu climatul acela ecuatorial unde elefanții, hipopotamii, zebrele, șarpele boa, lei, leopardii, crocodilii, cimpanzeii se simt în largul lor.

S-a despărțit pentru o vreme de poporul care vorbește simultan patru limbi naționale (lingala, swahili, kikongo, thsiluba) și o limbă oficială — franceza. Bitu știe acum și limba română. A auzit vorbindu-se românește în Kinshasa la „Ambasadă”, dar n-a înțeles sensul cuvintelor „bună ziua” și „ce mai faci”.

În urma anului pregătitor pe care l-a terminat la Cluj, a înțeles sensul acestor

cuvinte, ca și al multor altele. A cunoscut iarna și frigurile ei, dar frigul nu-i place. A venit la Timișoara pentru că „nu e așa frig. Totuși e frig”.

Cu noii săi colegi de an, iar „în grupa mea mă simt excelent” — o spune cu zîmbetul pe buze, semn că între el și grupă s-au strîns acele legături durabile de colegialitate.

A adus cu el o mare pasiune: pasiunea pentru muzică. După părerea lui, „toți africanii sint născuți cu muzica în sine”. În puținul său timp liber, activează într-o formație africană care încearcă să facă cunoscută la noi în țară muzica africană.

Am rămas profund impresionat cînd mi-a făcut următoarea mărturisire:

„Vreau să fiu inginer agronom. Vreau să învăț, pentru asta am venit aici. Nu am

venit după diplomă, ci după bagaje intelectuale. Vreau să fiu un adevărat inginer agronom. Am vrut să fac agrochimie și fac agrochimie. Eu sint prieten cu toată lumea care este simpatică și mai ales cu băieții din anul IV”.

Bitumazala Kuri M'bal N'ku, acest mînunar tinăr zairez, va fi un agronom adevărat.

El e prietenul și colegul nostru. Sintem colegi și prieteni. Sintem solidari și ne respectăm.

Bitu m-a rugat să transmit, prin intermediul revistei, studenților români și studenților străini care studiază-n România, un călduros salut și mult succes în toate activitățile și-n toată munca lor.

LIVIU NADIȘ

În acest număr al revistei noastre continuăm ancheta pe tema „Pregătiri culturale în vederea Festivalului Național al Artei Studențești. Atenția noastră s-a oprit de data aceasta asupra altor două dintre institutele Centrului universitar Timișoara: Universitate și Agronomie.

F.N.A.S.... bate la ușă

La Universitate purtăm o discuție, se pare foarte fructuoasă, cu tov. Aurelia Zgîrda, anul III, Științe economice, membră în comisia culturală a facultății, aflată în acel moment în ora de permanență la sediul A.S.C.

Deși puțin dezorientată (?) tov. Zgîrda ne răspunde cu foarte multă competență la întrebările noastre privind activitatea comisiei din care face parte.

Aflăm printre altele că luna aceasta studenții Universității au putut viziona un frumos recital de poezie susținut de profesori ai facultății amintite în colaborare cu actorii ai Teatrului Național Timișoara, intitulat „Dorule, călătorule”. De altfel tov. Zgîrda ne-a asigurat că pentru această stagiune a Teatrului Național Universitatea a făcut o serie de abonamente

eliberînd pînă cum aproximativ 700 de bilete la spectacolele teatrale, bilete la care se adaugă abonamente la filmotecă și operă.

Interesant ni s-a părut de reținut faptul că Universitatea desfășoară o activitate intensă în vederea pregătirii unei formații de dansuri populare cu care se va prezenta la F.N.A.S., activitate condusă de tov. Dorina Petrișor, studentă la Facultatea de Științe ale naturii.

În plină activitate se află și echipa de teatru a Facultății de Științe economice, condusă de studenta Mariana Ciocoi, secția de economie a industriei, anul IV. Amintim una din piesele acestei echipe, jucată de curînd, intitulată „Preafrumcasele Sabine”.

Se pare că Universitatea va prezenta la F.N.A.S. și o altă formație, și anume corul, în a cărui componență intră în majoritate studenți ale Facultății de muzică.

Notă: Am dori ca întrunirea săptămînală de vineri, orele 14-15 (stabilită de comun acord cu toți membrii comisiei) să fie onorată și de tov. Magdalena Furdai, vicepreședintă a C.U.A.S.C., anul III Filologie, care, pe lingă faptul că ignoră însăși permanența proprie, ignoră și această întrunire importantă de care am vorbit...

★ ★ ★

Primii pași în sediul A.S.C. al Facultății de agronomie ne lasă o senzație de liniște și admirație, asta probabil datorită ordinii desăvîrșite pe care o găsim.

Avem șansa să discutăm și aici cu unul din membrii Comisiei culturale, tov. Vasile Avram, anul II Agro-

nomie, care ne-a dat niște informații ce dovedeau o documentare riguroasă în ceea ce privește problemele acestei comisii.

Membru al echipei de dansuri bănățene și bihorene a facultății, tov. Vasile Avram ne vorbește cu foarte mult patos de acestea, asigurîndu-ne că sigur se vor prezenta cu ele la F.N.A.S. În curînd această echipă, condusă de tov. Cornel Beladau, anul IV Zootehnie, va susține o deplasare la Jimbolia, unde vor purta talentul studențesc timișorean.

Inconvenientul inexistenței unui taraf l-am mai semnalat și în articolul referitor la Facultatea de electrotehnică din numărul trecut și-l subliniem și de data aceasta la dorința studenților participanți la dansurile populare care, deocamdată, sint acompaniați de o minusculă formație studențească de muzică populară improvizată fugitiv.

Tov. Vasile Avram ne mai amintește printre altele de o viitoare brigadă de agitație a facultății care are deja textul alcătuit și care va fi montată în semestrul doi al acestui an universitar de către studenții Doina Spineanu și Costică Blăgan.

De altfel pentru F.N.A.S., studenții agronomi semnalează prezența colegului lor Ioan Corla, un bun interpret de muzică pop.

În urma acestei priviri generale asupra activității comisiei culturale a Facultății de agronomie am rămas cu credința că într-adevăr lozinca care ne-a atras atenția de îndată ce am păsît în sediul A.S.C. — „Fiecare tinăr să simtă că în organizație găsește soluții la toate problemele care-l preocupă”, se aplică cu strictețe în activitățile organizației A.S.C. Agronomie.

ANITTE MATESCU
Mecanică, anul II

La vechea poartă de foc

La vechea poartă de foc
ni-l cerul plin de murmur
și-un fel de vultur
își unge rânile cu ciocul.

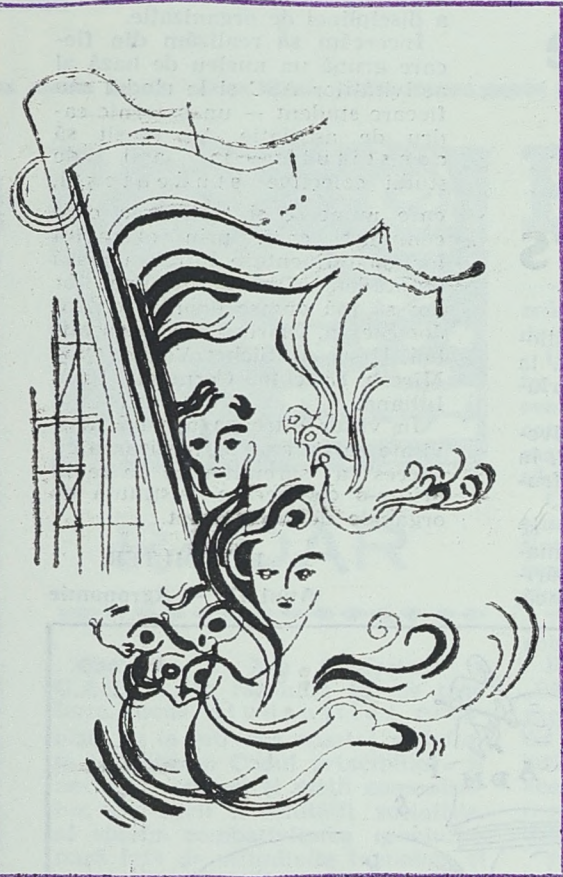
La vechea poartă de foc
istoria își cere părinții
Aici intră domnitorul Ștefan
într-un demult de minăstiri.

La vechea poartă de foc
vibrează izvorul fântinii
în cobilițele brațelor
ca o PROCLAMAȚIE DE LA PADEȘ

La vechea poartă de foc
o mină de zid
la piciorul podului de vase
caută în mal cetățile rămase...

La vechea poartă de foc
să întîmpini soarele
Strajă neînlocuită și vatră
pentru cel mai cunoscut izvor
îngă lăcașul zorilor.

VASILE RODIAN
(Muncitor la L.T.C.V.E.)

Ficese

Cum am putut visa complice
cu noaptea aceea murdără
de răsulări
Clocotea apa vecilor scaldind
dorul
poetului
Trăia iedera pe sin de casă
sugind din toamnă
bruma
Împletituri de culori mă
rostogoleau în liniștea
noptii cu
flori în
temelii

MARCELA STOICA
Filologie, anul II

Culegere

Uite tața mea se-îmbucă
între ceșuri și mahor.
Întîmplarea să aducă
stolul nins cu un cocor

Îlîind anume pene.
Zbor întîns pe fir, sub pături
resimțită, deci, alături
graba unui chip alene.

GABRIEL CALIN

Timp

Inchinată tăcerii,
Zid care naște ecoul opac,
Jumătatea dintre mine și mine
o stalactita prin care
curge-tainie timpul
mîngîind tunabele de tîniste.

Odată o voi izgoni
la porțile pămîntului
să-i simtă dogoarea
Odată...

La un apus de timp.

VIORICA VLADUT
Construcții, anul I

Concert

Zapada
serie
cu pate închise lumini
fascinație
de geamuri sparte
în fuga culorilor
Înveșmîntate purpurii
ezese
comentarii făcute.

TRAIAN TRAIAN
Electrotehnică, anul II

Cintec

Cum stau culcat
pe pajîstea albastră a ochilor tăi
nu văd decît genele de mătase
și iubirea
așa cum copil cînd eram
culcat în lan
nu vedem decît virful de aur al spicelor
și cerul.

Aș vrea
să-ți pot pune în palmă
sufletul neatîns.
cea mai limpede dintre ape
să-ți plîmbi pe el degete de lumini
ca pe un fruct tînăr
cu înveliș de mătase
neatîns
de alți dinți, de alte buze.

MARIANA OPRUȚ
Facultatea de Electrotehnică, anul II

REZULTATELE CONCURSULUI DE CREAȚIE „ORIZONTURI STUDENTEȘTI”

I LITERATURA

Premiul I nu s-a acordat

Premiul II Mircea Bîrsilă, an. II Fil.-ist.

Premiul III nu s-a acordat

Mențiuni: 1) Mariana Opruț, an II Electro; 2) Traian Pop, an. II Electro.

II ARTĂ FOTOGRAFICĂ

Premiul I Florin Decis, an. V Mec. agr. „Și-ne-o dată!”

Premiul II nu s-a acordat

Premiul III Constantin Duma, an. I Ing. ch. pentru grupajul tematic „Crosul U.T.C. X E.A.S.C.R.”

Mențiuni: 1) Gheorghe Târțan, an III Zoot. „Construim”; 2) Gergely Iuliu, an II Electro. „Cum să vă spun...”

III ARTĂ PLASTICĂ

Premiul I nu s-a acordat

Premiul II Caius Lugojan, an II Desen „Șantier național al tineretului”

Premiul III Csapo Hdiko — Desen „Constructorii”

Mențiuni: 1) Mihai-Corneliu Donici, an I Arh. „Element mobil” 2) Heana Ionescu, an III Desen „Ecou în univers” 3) Valeriu Băltățeanu, an II Desen „Joc”.

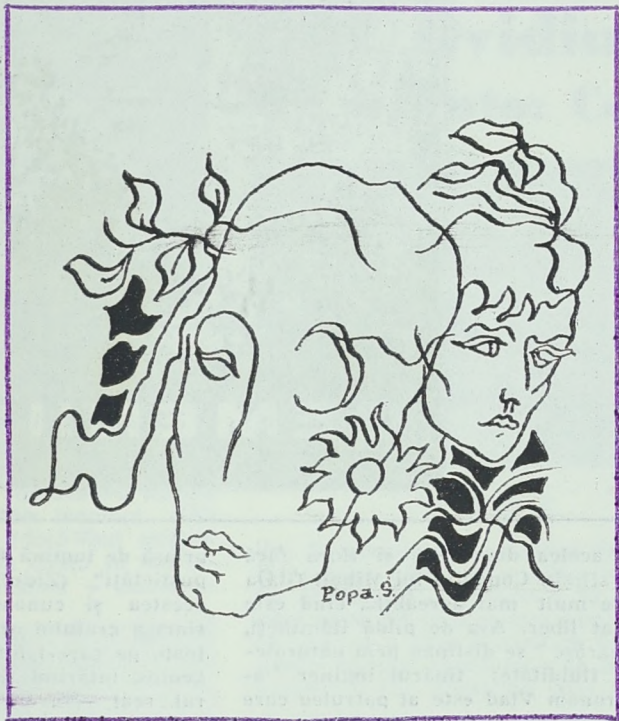
- Pasiune

Nici nu-și putea imagina atîta afliuență, atîta oameni ce vin cu zîmbetul pe buze să strîngă o mină de tînăr în arenele vieții. Sala era plină de lume. Toți discutau entuziasmași, gesticulînd, explicînd, admirînd cele câteva zeci de tablouri ce atîrnau liniștite pe pereții încăperii. Felicitările veneau una după alta, florile se adunaseră parcă special pentru a încorona acea zi tumultuoasă a vernisajului. Doar el, tînărul pictor, dincolo de zîmbetul continuu al privitorilor evada încet, în interiorul ființei sale, acolo unde după atîția ani de muncă, încerca pentru prima dată un sentiment de liniște și bucurie. „Știi, ție ție-ar sta bine în balat alb. Ai mină ușoară. Și-apoi ar fi foarte frumos din partea ta, dacă ai urma tradiția familiei” — se grăbeau rudele să-l convingă, atunci, în clipa în care fiecare tînăr își pune atîtea întrebări referitoare la viitorul său. Într-adevăr, părinții erau medici. Deci n-ar fi rău să urmeze o specială de biologie în anii de liceu, ca mai tîrziu să-și înceapă ordonat cariera de medic. Da, dar mătusa sa purta un nume cunoscut și era o pianistă desăvîrșită. Îi admira întotdeauna degetele și-și cunoștea destul de bine puterea de convingere. „Oare înțelegi pe deplin rolul muzicii în ziua de azi, de ieri și dintotdeauna? Oh, cred că nici nu știi ce-nseamnă să uiți de tine și să-ți umpli sufletul de mulțumire atunci cînd degetele îți atîneacă lin pe clapele sidefate ale pianului... și cite alte suflete porți alături de tine pe valurile notelor muzicale, atunci cînd alții te înveslesc în priviri și totuși nimeni nu te mai vede, căci muzica fură, te înalță, te poartă pe aripi nevăzute, sus, deasupra tuturor preocupărilor cotidiene. Dar cît de curînd avea să-l domine arzător do-

Grinele erau g...
daua pînă mai...
roșit. Cu un zîm...
vești afară și zgo...
duce respirația g...
de glasuri, un vi...
Grinele erau gat...
rea nopților ca o...
început ai mers...
nume, apoi, pași...
agale, ba chiar...
bun”. Pe neaștept...
ne știe ce, dar e...
cep a fi pustii și...
lungul lor, cu g...
o lumină de ochi...
reu așteptînd ce...
multă vreme ai...
doar de tine și...
grea și apăsătoare...
nesaț fumul în p...
vos țigara într-o...
rul, ai infundat...
lui, te-ai oprit și...
un moșneac cu ș...
într-un con de u...
spus „moșule, az...
cendent și a trec...
făcerea lui indoi...
ajuns lîngă pădu...
ninci frunzele cr...
rau îngălbenite s...
vîit în podul pră...
te-a crescut. Ai...
ți-ai sprijinit un...
pac s-au scuturas...
Stropii ție s-au p...
eer, parcă uitînd...
rînd, te-a udat e...

zunare și i-ai cuprins trunchiul subțire lipindu-ți fruntea de el. Era rece și umed ca un obraz de față așteptând la răscruce de drumuri pe cel care trebuia să se întoarcă de zile, dar întârziat. Cine știe când te-ai întors. Aerul era umed, însă nu mai ploua. Străzile la fel de pustii. Te-ai oprit mult în fața unei case cufundate în întuneric, apoi ai pornit din nou. Camera era liniștită și goală, străină și depărtată de tine. Fără să aprinzi lumina te-ai lungit în patul răvășit. Perna

aspră. Ți-ai dus mâinile sub cap și ai privit așa, mult timp, albul tavanului. Un glas venit de nicăieri te întreba chinuitor — „oare, e drept așa”? Sau... îți venea să scuturi din nou copacul acela din care cădeau stropii grei și frunze îngălbenite. Tresari și alergai disperat să aprinzi lumina, te împiedici de un obiect, cazii, simți o durere surdă în tot corpul și pleci pleoapele ca două păsări lovite de aburul dimineților sub revărsarea de lumină. Privești masa și apuci nervos, cu mâinile nesigure plicul care nu se desface la primul gest și sfîșii hirtia pînă se ivește o filă atent împăturită. Un scris îngrijit, școlăresc. Nici n-ai spune că sînt scrise de un om în toată firea. Dar închid între rinduri un destin... Afară herghelile nopții aleargă spre ascunzătorii tainice de veacuri. Grinele erau gata, oare mai plouă? totul pare nou, curat, ca o liniște de pădure și de bolți uscate ascunzînd inimi feniciene în întunericul tare al nopților. Iertase.

I. ROMOȘAN

Gara

Legănare de arcuiri
anunță
atingeri,
în clopot
se naște
clipa apelor
de sare
și stîncă.

Joc de cai

Coama
adună foc roșu
despletit
departe
e vînătorul
de spumă de seară,
din carul mic
și mare
pase șoptit
cai sălbatici.

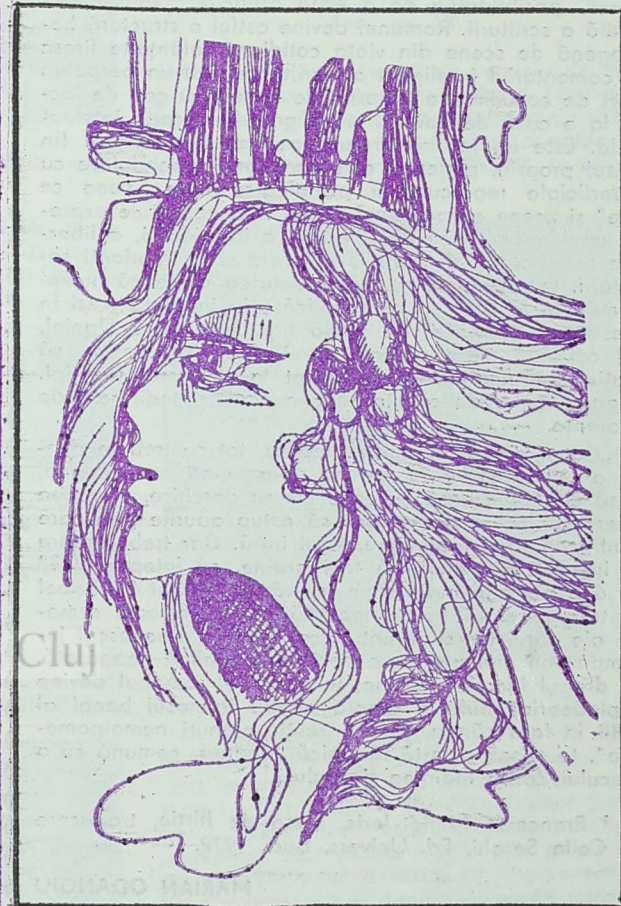
Ploaie de vază

Se leagănă
marginii
în fire albe
Din adîncuri de somn,
scelpiri
culeg culori.
Aripi
scutură rouă
în fața
feliei de pepene
cu semintele împrăștiate
în mare.

TRAIAN TRAIAN
Electrotehnică, anul II

Ținut natal

Gorjul un țărîm simplu cu dealuri
și turme de capre ca niște orașe mai mici
cu morminte în formă de valuri
și oameni plecați de-acasă la servicii
Gorjul loc unde ca o lanternă
Luna ne caută umbrele printre nori
Locul unde se înalță eternă
Libertatea noastră plătită în tudori
Gorjul țărîm cu oamenii meșteri
A uitat de forme ca de țifă de miel
Și și-a altoit adîncul cu peșteri
Gorjul țărîm care și-a dat seama de el.
Gorjul țărîm despre care se scrie
Ca de un rai legat de noi prin ombilic
Dar Gorjul nu e chiar ca-n poezie
Și chiar decît Brîncuși este un Gorj mai mic
Gorjule țărîm simplu cu dealuri
Pămîntul miroase a lapte de mamă aici
Printre morminte în formă de valuri
Și oamenii sîdesc și culeg aici omenie.

Poezii

Poezii care scriu poezii pentru bani
se suspectează continuu între ei înșii
Sufletul poezilor care scriu pentru bani
este un leu cu înfățișare de oaie
Din astfel de poezii îmi rămîne decît gestul
cu care își scot pătura în fața viitorului
și citeva versuri frumoase despre teme
Poezia lor nu are nici un perete comun
cu realitate
Și dacă la fiecare poem așternut pe hirtie
vilele acestor poezii s-ar micșora numai cu un centimetru
pînă în zori
inima lor nu ar mai sapa nici un vers în sufletul
oamenilor
nu s-ar vedea nici o vilă cit o cutie de chibrite sau sînt
un miel
Dar există și poezii
care nu se tem pentru ei înșii
și își hrănesc cuvintele cu propriul lor singe
în care murmură adevărul, poezii poporului
nu ai cuvîntelor goale și ai banilor,
fiindcă ei sînt în miinile poporului o lăcșie
poezii cu singele în care murmură adevărul.

Inima cuvintelor

Mănincă piinea mea
duc grija altora
Și cred în toate cuvintele
Care m-au făcut poet.
Ce dacă inima lor
este singura mea fericire
Numai poezii
Mănincă piinea lor
Și duc grija altora
Și numai poezii
ajung pînă la inima cuvintelor
ele fiind un abator
care îi fereste, însă, de moarte.

MIRCEA BÎRSILA
Filologie, anul II

Baladă

Bătrînii-și adapă
flacăra tîrzie
Bătrînii se-nourcă
în viță de vie

Bătrînii-au jurat
să trăiască
soave de-amiază
să mustească

Printre avînturi
carpatine
urcă ușor, temeinic
îndemnuri bătrîne

Prin curtea cu iarbă și lemne
Stropește din cînd în cînd
cu vreme

În casa veche, înaltă
Să existe, existență
și-o saltă
proaspătă și dreaptă

MARCELA STOICA
Filologie, anul II

neprofesiei

uri despre oameni,
sentimente și ra-
ninar, despre tot ce
acest pămînt! Li-
pestea să-l umple,
lul său sensibil însă
dăduse seama cu
total altul decît
e-a rîndul. Și asta
gaci pentru prima
nd cartonul de mu-
nșle erau încă o
să abandoneze li-
incorona pe toate.
întregi aceste mi-
te de atîtea ori pe
estinde, a ne mul-
nou. Incertitudinile
ini. Ani la rînd
idei, sentimente pe
formă ar fi putut
ele pasiunii de-abia
de mai puternică și-
de muncă neconte-
nici pe sine, dar
raletul îi deveniseră
opiate „ființe”. Fu-
sale. Da, un punct
imul pas al maturi-
nici sfaturi, nici
ai EL și TABLOU-
hotărîrea nu-l va
obstacol. Se decise
și să le supună

anui ochi de specialist. Emoția îl cuprinsese mis-
tuitor pe tînar, însă spiritul acela eritic se dovedi
necruțător. Rezultatul îl dezechilibră de-a binelea.
Primul eșec. Toată încrederea și toate speranțele
îl părăseau, de parcă sufletul 4-ar fi rămas sus-
pendat undeva în întuneric, mic și gol, atîrnat
anume în neizbîndă special pentru a fi arătat cu
degetul de toată lumea.

Părinții și cunoștințele îl priveau cu neînere-
dere admonestindu-l: „Vezi, dacă făceai cum
am spus noi!... Dacă ne ascultai!...”. Vocea pasiunii
era însă mult mai puternică. Își amintise cuvintele
lui Picasso: „Imi spun adesea: — Încă nu e bine.
Poți să faci mai bine...”. Rar mi se întimplă să mă
abțin de a relua un lucru... Uneori aceasta devine
o adevărată obsesie... De altfel de ce ar mai lucra
cineva, dacă nu pentru aceasta? Pentru a exprima
mai bine același lucru? Intotdeauna trebuie să
cauți perfecțiunea... Evident, pentru noi, cuvîntul
acesta nu mai are sens. Pentru mine înseamnă i de
la o pînză la altă să merg mereu mai departe, mai
departe, mai departe...”. Și stăzi, pentru prima
oară culegerea laurii victoriei. Deasupra formelor
cu-contur nedefinite ce se mișeau de colo-colo ges-
ticulînd, deasupra cuvintelor depărtate ce parcă
veneau din eternitate, din unghiul ascuns al sălii
unde avea loc vernisajul expoziției, tînarul se în-
treba pe sine: oare ce altceva poate să însemne
pasiune decît muncă, perseverență, voință, ambiție,
talent, efort, muncă, muncă și iarăși muncă?!

ANTONAȘ ALICE LORETTA
Filologie, anul I

Françoise Mallet-Joris Casa de hîrtie

Aparținând unui gen care a dat literaturii universale nume și opere notorii (Augustus, Confesiones, J. J. Rousseau, Confessions, Alfred de Musset, Les confessions d'un enfant du siècle ș.a.) romanul scriitoarei franceze de origine belgiană Françoise Mallet-Joris descinde, la nivel formal, dintr-o tradiție de sorginte luministă: ca și Diderot (în Jacques fatalistul) proza toarea preferă redarea „pe viu”, sub forma dialogului direct (ce amintește de dramaturgie), narării mai mult sau mai puțin succulente cu care ne-a obișnuit proza memorialistică, jurnalieră. Opțiunea pare paradoxală pentru un roman de confesiune; ea însă oferă autotorei posibilitatea de a evita artificialul, sofisticarea inutilă a scriiturii. Romanul devine astfel o structură heterogenă de scene din viața cotidiană înlanțuite firesc de comentariul inteligent al scriitoarei într-un perpetuu efort de conciliere a datoriei de mamă cu cea de lector la o casă de editură și cu propria vocație intelectuală. Este un joc neîntrerupt cu timpul și spațiul (în sensul propriu, pedestru al termenilor), o pendulare cu superficialitate repercursiuni psihologice între „ceea ce este” și „ceea ce ar trebui să fie”. Ea constituie expresia unui anumit gen de libertate a individului, o libertate quasitotală, deopotrivă în afara și în interiorul societății. În afară, pentru că societatea conțea numai în măsura în care se autoimplică prin inerentă (vezi în acest sens „epocile” de modă prin care trece Daniel, fiul cel mai mare al scriitoarei), înăuntru, pentru că spațiul de manifestare a limitat la universul familial, singurul loc unde esența rămâne aceeași indiferent de aparențe.

„Ciine, pisică, porumbel, iepure, tot ce trebuie pentru o numărătoare la un joc de-a v-ați ascunselea. Casă de hirtie, casă cu ușile mereu deschise, degeaba încerc să închid aceste uși, să astup găurile prin care totul se pierde, totul fuge, totul intră. Dar trebuie oare să închizi, să astupi, să faci ordine, să înțepenești?” (p. 67). Cu alte cuvinte un adevărat Turn al lui Babel cu trei generații trăind laolaltă într-o perfectă armonie ale cărei temeuri sînt sinceritatea și omenscul incomparabil mai prețioase decît o disciplină neapărată, de dragul lucrului în sine. În acest fel romanul devine o pledoarie caldă și simplă pentru frumosul banal al vieții în fața căruia, fără a simți „elanuri nemoipomente”, te mișcă o forță lăuntrică, ciudată, comună cu a greului Zorba înaintea dansului.

1 Françoise Mallet-Joris, Casa de hirtie, traducere de Cella Serghi, Ed. Univers, Buc., 1972.

MARIAN ODANGIU
Filologie anul II

Mihail Glăja

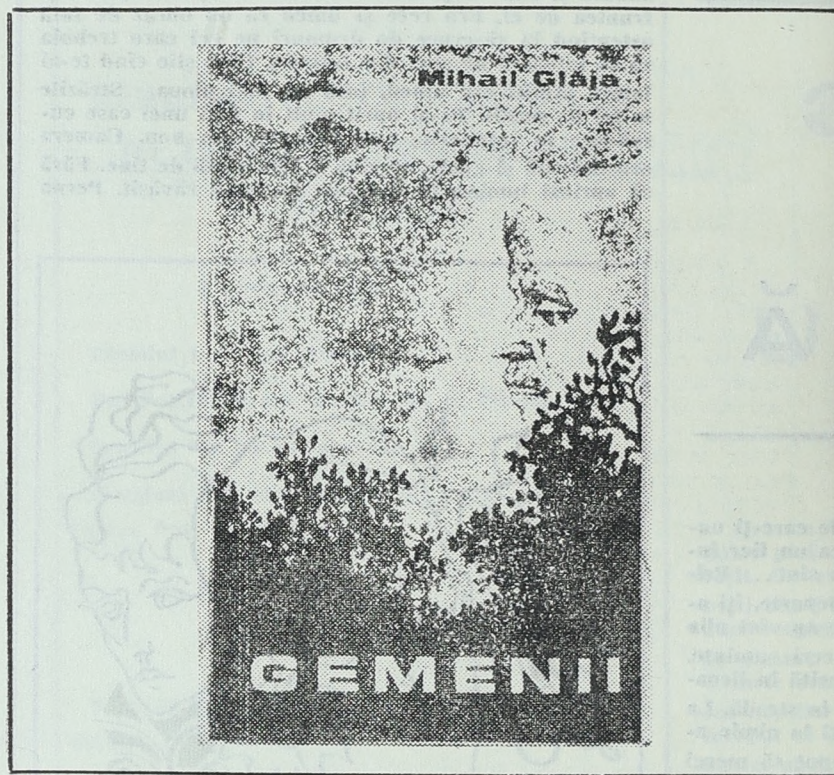
GEMENII

(Editura Facla, 1975)

Volumul de schițe și povestiri al lui Mihail Glăja, scriitor timișorean, se impune prin câteva particularități dintre care, cu înțietate am nota: continuarea tradițiilor prozei ardelenne, realismul, prezența masivă a folclorului — cu implicațiile sale educative, generate de rădăcinile adinci în dătină, tradiții, obiceiuri, zicători și proverbe a căror esență granitică a biruit exigența generațiilor — firescul narațiunii, dialogul viu, surprinderea faptelor cu putere deplină de generalizare, conducind, toate, spre fondul naturii mane a locuitorilor acestor străvechi meleaguri: omenia. Precizăm că aceste concluzii vizează în mod deosebit partea I, care dă și numele întregului volum.

Cele cincisprezece secvențe ale primei părți derulează tot atitea ipostaze de viață din Banat și din Ardeal, fiecare aducind în planul principal un fapt mai puțin obișnuit, un obicei, o tradiție, o emoție, toate îndemnind la meditare și mai ales, cum spuneam, la omenie. Mai apropiat sau de la distanță (ușor perceptibilă) se confruntă generații, conștiințe, caractere, din epoci arhaice pînă „la zi” (vezi Brazilii de la Rîpa Ursului, Iarnă grea, În așteptarea trenului, Zidul, Podul, Rămîneți, tovarășe etc.) se consemnează, artistic, viabilitatea eternă a filonului românesc de omenie, mereu revitalizat prin noi valențe ale conștiinței pînă în anii iluminării socialiste. Transpare de la prima lectură simbolul conștiinței muncitorești în Iarnă grea și Zidul, ca și opoziția (necesară) dintre concepțiile diferitelor generații din În așteptarea trenului. Dar tare mult am fi dorit ca, în micuța bi-juterie care este Mărul, să nu ne fi fost explicat simbolul! Așa, satisfacția cititorului a fost tulburată...

După cum credem că deranjează unele simetrii evident căutate,

ca acelea din Zidul și Hora fără de sfîrșit. Condeul lui Mihail Glăja este mult mai agreabil... cînd este lăsat liber. Așa de pildă Rămîneți, tovarășe? se distinge prin naturalețe, fluiditate; tinărul inginer agronom Vlad este al patrulea care vine într-o comună și, simplu, dar profund, de data aceasta fără explicitarea mobilurilor, se hotărăște să rămînă. I se lasă cititorului independența cugetării la ceea ce va urma.

După mai multe momente semnificative din viața omului (naștere, căsătorie, moarte ș.a.), cu ilustrarea pitorescului obiceiurilor — adesea inedite de la sat la sat — povestirea Nunta, de proporții mai mari, ne transpune în lumea țiganilor nomazi, puternic înrădăcinați în legile lor nescrie, ciudate și dure, dar care încep să se clatine și să fie înfrînte în lumea noastră, socialistă.

Serisul lui Mihail Glăja se derulează firesc, antrenant, prin fericite alternări ale dialogului cu narațiunea și prin inserarea unor succinte și revelatoare descrieri de natură, ca aceasta: „În zare o geană

uriașă de lumină fugărea norii spre pustietăți” (Zidul). Adăugînd la acestea și cunoașterea (din interior) a graiului ardelenesc și bănățean, pe care-l folosește alit de ingenios, întărind impresia de natural, real — avem imaginea principalelor valențe ale meșteșugului scriitorului.

Gemenii, secvența care și imprimută numele volumului, atestă ideea fundamentală a autorului despre îngemănarea om-natură, fapt sesizat și realizat admirabil și în coperta care-i aparține lui Vasile Pinte.

Obiectivă prin excelență în prima parte, proza lui Mihail Glăja devine subiectivă în a doua, cînd creatorul său este implicat direct în relatare. Este momentul în care se relevă noi calități, lirismul devine predominant, ca și rezonanțele de factură poetică. Principalele caracteristici ale stilului, însă, rămîn tot claritatea, puritatea, naturalețea.

Apropierea de Sadoveanu (făcută de cineva) este întemeiată, evidentă.

CONSTANTIN VINTILESCU

Cartea profesorului universitar timișorean, Ignat Florian Bociort, Teoria progresului literar-artistic este o apariție pe cit de necesară, pe atit de valoroasă. În țara noastră o socotim a fi cea mai amplă și cea mai pătrunzătoare abordare a temei (atit de controversată încă în lume) implicată în titlu.

Lectorul acestei opere este impresionat de dimensiunile materialului documentar utilizat, dar mai ales de logica excepțională, de luciditatea criteriilor, a soluțiilor, a direcțiilor pe care le propune spre meditare.

I. F. Bociort respinge — argumentat — de la început scepticismul unor cercetători, scepticism care „...are izvoare pur gnoseologice, provine din greutatea de a elucida problema structuralității și a procesualității sistemelor ce alcătuiesc universul artei” (p. 17). Concepțiile sceptice sau negativiste emise privitor la existența sau posibilitatea unui progres în literatură și artă sînt supuse unei judecări materialist-dialectice de larg orizont, logic și convingător ajungîndu-se la încheierea că ele sînt de factură agnostică și indeterministă. Este respinsă compararea „în general” (în știință, istorie, literatură etc.) pentru că, pornindu-se de la un model intemporal de perfecțiune, se omit „constituenții sistemului eficient al artei, caracterul multiplu al valorilor incluse în acest ansamblu pe care îl numim valoare estetică, precum și aptitudinea fiecărui nivel al operei de a primi soluții false, soluții banale ori soluții optime în raport cu un ideal estetic determinat” (p. 19).

Dezvoltîndu-și concepțiile în continuă confruntare (și infruntare) cu cele elaborate prin veacuri (pînă la zi) în țară și străinătate, autorul admite și demonstrează existența progresului literar-artistic, comparabilitatea sistemelor artistice, nu acceptă caracterul de „unicat” al operei de artă, ci pe cel al creației de orice natură, de asemenea, afirmă că nu putem discuta despre o linie a progresului, ci despre un cimp al progreselor, continuu și discontinuu, într-o vastă ambianță a soluțiilor false. În cercetarea fenomenului literar-artistic este necesară o viziune dinamică pentru a se ajunge la observații și concluzii optime.

Un capitol special este destinat criticii „tezelor care neagă progresul în artă”. Este locul să precizăm că I. F. Bociort, fără a realiza un istoric exhaustiv al debaterilor, ne trimite, totuși, la o mulțime de poziții, de la cele din tratatele de poetică eline la Horațiu, Tacitus, Aristotel, la secolul al XVII-lea francez, la Schiller,

Goethe, Hegel, Benedetto Croce, Kant, Eugen Lovinescu, Tudor Vianu, G. Călinescu, pînă la Wellek și Warren, G. Lanson, William James, Rickert, Windelband, Ion Pascadi, Ovid Crohmălniceanu etc.

Capitolul fundamental ni se pare a fi cel care debăte caracterul de „unicat” al operei de artă și limitarea progresului la ciclurile progresive. În acest sens, profesorul Bociort nu-și poate însuși teza lui Croce

IGNAT FLORIAN BOCIORT

Teoria progresului literar-artistic

(Editura Științifică și Enciclopedică, 1975)

despre cicluri ca sisteme izolate și nici pe cea a unicității absolute a operei de artă. După opinia sa, un sistem se dezvoltă prin dezvoltarea parțială, inegală și nesimultană a subsistemelor.

Cu aceeași menționată clarviziune este luat în discuție și conceptul de individualitate, evident, tot prin raportare la cel de „unicat”, ca și cel de inimitabil, irepetabil ș.a. Găsim de mare importanță ideea autorului conform căreia arta nu trebuie separată de restul activităților umane și nici opusă lor. „O atare viziune asupra lucrurilor — afirmă prof. I. Bociort — este o moștenire a epocii romantice, cînd, așa cum o ara-

tă ideea de geniu la Kant sau Schopenhauer, creația, genialitatea erau rezervate artelor, în timp ce toate celelalte domenii ar reprezenta o lume în care orice realizare se poate obține de către orice om care lucrează cu metodă” (p. 145).

Orice realizare a creierului uman — deci, inclusiv opera de artă — nu poate fi absolut originală; individualitatea este relativă, deoarece, în chip necesar, ea implică anumite modele abstracte, rezultate ale experienței anterioare a colectivității și, ca urmare, „...orice activitate cuprinde inevitabil, în diferite doze, nu numai fapte de creație și inovație, ci și fapte de repetiție, de tradiție” (p. 145). Amplificînd și detaliînd această idee, se conchide, firesc, că „...teoria originalității absolute în artă este un factor de regres” (p. 146). Spațiul nu ne permite decît să reținem atenția și asupra ideii — magistral argumentată — că toate fenomenele și procesele nu sînt numai individuale, ci au și o latură generală, ceea ce conduce, obligatoriu, spre poziții profund realiste, științifice în discuția despre „unicitatea” operei de artă.

În fine, convins că „nu tot ce e nou reprezintă un progres”, dar că „Progresul în literatură și artă este un fenomen real” (p. 297), Ignat Florian Bociort este de părere că „Sarcina care stă în fața metodologiei științelor umaniste nu este acum de a specula asupra posibilității sau imposibilității progresului în sferile activității spirituale a societății, ci de a căuta căile cele mai eficiente pentru a introduce și în dinamica, încă predominant spontană și empirică, a artelor, a moralei etc. perspectiva științifică, de a aborda problemele teoretice și practice ale tuturor sferelor vieții spirituale a societății de pe poziții științifice, ca probleme raționale, de a căuta acestor probleme soluții tot mai înalte, întemeiate pe concepție, pe metodă, pe cunoaștere...” (p. 296).

Teoria progresului literar-artistic, rezultat, se pare, al unor ani de cercetare, studiu, meditare, raportare, cu selectări, corelări, interferențe, admieri și respingeri, se cere studiată și gîndită de către toți aceia care admit o știință a literaturii. Și nu numai ei. În mod necesar, orice altă încercare similară — în țară sau aiurea — va trebui să-l citeze pe IGNAT FLORIAN BOCIORT.

CONSTANTIN VINTILESCU

Prin complexul studențesc

Raid-anchetă realizat de Ovidiu Corduneanu Foto: Constantin Duma

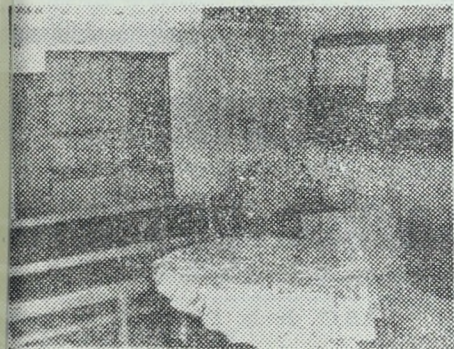

Foto nr. 1

De la fereastra camerei cu numărul 325 în Universitate (sediul C.U.A.S.C. în C.U.) se vede foarte bine COMPLEXUL STUDENȚESC atât la propriu cât și la figurat. În una din săptămânile trecute e-am propus să-l vizităm inopinat. Din considerente de spațiu (dată fiind exigența redactorului șef) vom căuta să fim laconici și la obiect, insistând - poate e-

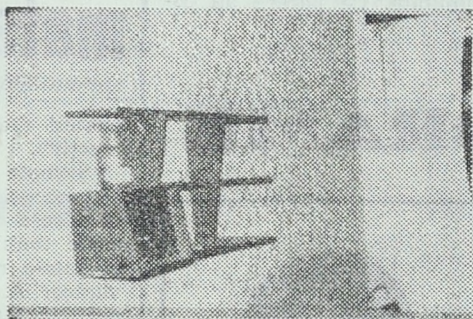

Foto nr. 5

dar, la recomandarea noastră de a fi spălat, primim răspunsul: „Oare nu se umflă parchetul?”. În camera 98 - planșe, cărți peste tot, însă etajera e aproape goală; pe ea - doar o cană cu apă. La sugestia noastră răspunsul vine prompt din partea lui Gh. Bărdulică, anul II - Arh.:

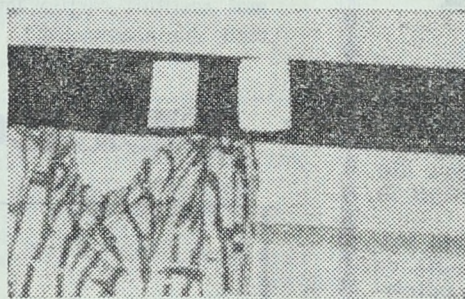

Foto nr. 9

vorbi de curățenia exemplară de peste tot. (foto 7 - holul de la parter). Niște vizite de lucru ale celorlalte comitete de cămin din complex ar fi binevenite.

Foto nr. 13

poi coborim la studenții de serviciu de la poartă, Ioan Tomescu și Aurel Țăranu, care se pregăteau de zor pentru orele din ziua următoare, cu toate că și directorul educativ, lector univ. Ioan Rotaru, se afla în cămin!

Foto nr. 2

cesiv - asupra unor aspecte negative, care, deși singulare, nu au ce căuta în nici un colectiv studențesc.

Intrând în căminul 7 ai impresia că este al nimănui (foto 1 - holul de la parter). Sălile de lectură sînt reduse la una, pînă și proiectele se lucrează în camere pe planșete improvizate sau mai bine zis scinduri (foto 2 - camera 29, agronomie). As-

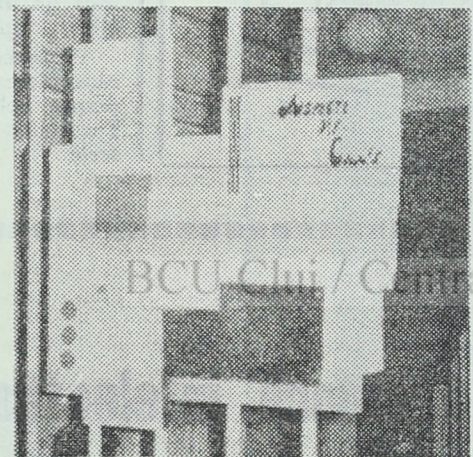

Foto nr. 6

„O folosim, dar nu suficient de mult”. (foto 5). Oare comitetul de cămin este de acord cu aceste opinii?

La căminul 15, gazeta de perete (foto 6) ocupă numai loc în spațiu, neconținînd nici un material! I-am putea sugera noi unul colegiului de redacție: studenta Mariana Bâldea, anul II - Chimie, responsabilă cu presa și biblioteca locuiește atît în bibliotecă (una în cameră!), cit și în camera 017!

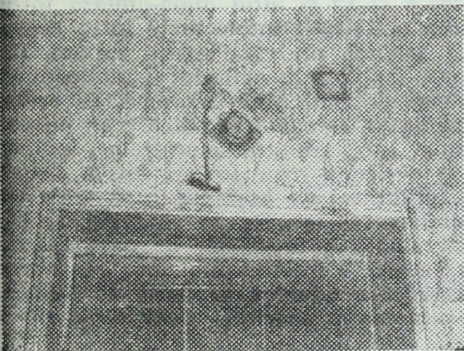

Foto nr. 3

cultătorii „Radio-studentului” au și ei probleme, ajungînd pînă la legarea difuzoarelor improvizate pe direct (foto 3). Chiar dacă președintele de cămin este un sutlețist, aceasta nu este de ajuns!

Căminul 5. Un cămin îngrijit, ca de altfel toate căminele de fete din complex

Foto nr. 7

Vicepreședintele cu probleme sociale al C.U.A.S.C. din I.P.T. nu are nimic de spus?

Căminul 1. După opinia noastră, cel mai bine organizat cămin din tot comple-

Foto nr. 4

(cea mai sigură cale de a putea fi curățite locatările) și, bineînțeles, cu destul de multă bucatărie (foto 4).

La căminul 4 ne atrage atenția Ioan Toth, anul V - Mec. agr., care își încintă colegile de la căminul 5 cu muzică avînd în primul rînd mulți decibeli. La întrebarea noastră, ni se răspunde pe un ton foarte răstît: „Care aia gălăgie?!” In una din camerele cu parchetul foarte mur-

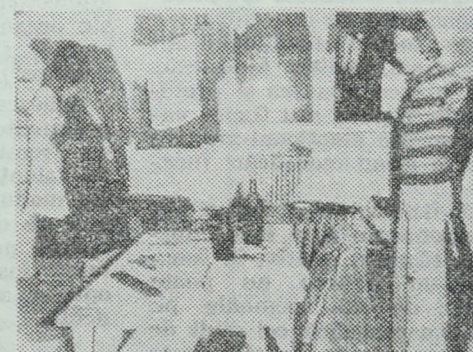

Foto nr. 8

xul. Președintele căminului, Toma Ciucă, a găsit modalitățile de a crea un climat serios de studiu și de muncă, fără a mai

Foto nr. 10

La căminul 2 am rămas dezamăgiți, și pentru că „La pîmul lădat să nu te duci cu sacul” îi prezentăm lui Vasile Boitor,

Foto nr. 11

președintele căminului, care la venirea noastră ne-a „pasat” unui membru din comitet, preferînd să zimbească în fața o-

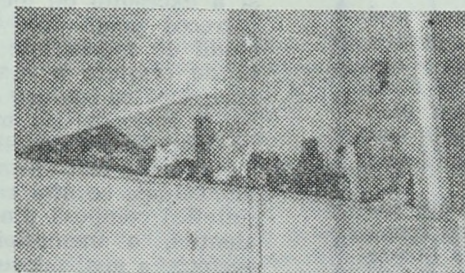

Foto nr. 12

biectivului în propria-i cameră. Dar iată fotografiile: nr. 8 - camera 27 (din clișeu lipsește doar acordeonul, țuica fiind pe masă), nr. 9 - notele de plată de la restaurant ale lui Liviu Tăvăluc, anul I, afișate ostentativ în camera 81, 10, 11, 12 - vesela cameră 89, care încîntă cu noul pick-up Supraphon pe cine poate și la orele cele mai diverse.

În căminul 9 intrăm nestingheriți pînă în camera lui Vasile Coroiu, președintele căminului, unde am găsit mai mult decît murdărie (foto 13). Mai intrăm într-o cameră de pe același nivel, unde dăm peste o adevărată colecție de sticle (foto 14), a-

Foto nr. 14

În căminul 13 - curățenie, nimic de zis, dar florile din casa scării stau neudate cam de mult timp. Dacă ar avea glas credem că i-ar cînta în cor Magdalenei Ștefănuț, președinta comitetului de cămin, „Iubiți-ne, căci sîntem flori”. Cit privește gazeta căminului, a rămas la singura ediție din acest an și după intervenția noastră.

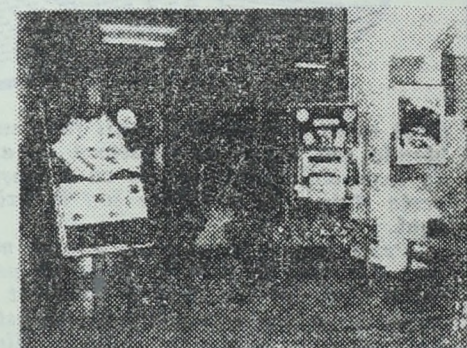

Foto nr. 15

Căminul 11 te cucerește din hol (foto 15) aproape ca și căminul 1, dar camere ca cea cu nr. 215 (foto 16) credem că nu ar trebui să existe, chiar dacă peste cîteva luni locatarii ei vor fi absolvenți.

La căminul 16, care este destul de ete-

Foto nr. 16

rogen, niște deficiențe destul de mari la capitolul curățenie în camerele multor sportivi (foto 17). Credem că și ei trebuie să se integreze în viața căminului lor!

La cantina 1 complex, dacă - din lericire - nu am găsit o coadă de cel puțin 2-300 de studenți, am găsit un hol al nimănui (foto 18). În cantină am vorbit cu studenții de serviciu; aceștia nici nu prea știau ce au de făcut și ce au făcut în ziua

(Continuare în pag. 14)

O ISTORIE PENTRU O ȚARĂ

De atunci din negura aducerilor aminte te-ai așezat într-un loc dăruit de natură cu câmpii întinse străbătute de ape care aduceau, în vije-
lia valurilor, aurul munților. Te-ai născut din două popoare gemene în bărbăție, mlădițe din stejarul Romei altoite în stejarii bine înfiși în gila acestui hotar.

Poporul român, care în decursul a două milenii a lăsat în istorie numele a zeci de fii, ce au scris cu singele lor pagini de adânc patriotism, Decebal, Gelu, stau la același loc de laudă cu Ștefan cel Mare, Vladimirescu, Avram Iancu ori cei ce au pierit la Doftana.

Pumnii întinși spre înaltul luminii au cerut dreptate și dreptate s-a făcut, pentru că ea era de partea lor. Au cerut pământ și pământ au luat pentru că a fost al lor dintotdeauna. Și-au tras seva din adâncul acestui pământ, lucrându-l cu sudoarea frunții și fierbințeala trupului.

Acest popor destoinic de oameni harnici lucrează și acum la fel de bine. Oriunde îți îndrepti privirea vezi rodul muncii lor. Giganții șantierelor sînt stăpîniți cu pricepere de mîini tînere și viguroase. Mîini tînere scormonesc în miezul pămîntului pentru destoinicia altor bra-

te și mîini din uzine, bogății fără număr. Piele blonde sau brune se amestecă cu albul anilor de experiență aplicîndu-se cu aceeași pricepere peste stative de eprubete sau în uzine căuînd noul.

Peste tot — brigăzi de tineret muncind cu sîrg, dăruindu-se cu trup și suflet pentru realizarea visurilor lor. Noi am crescut o dată cu țara și de-accea munca noastră nu este un efort. Este crescută în noi, integrată în ființa noastră ca însăși viața. Atunci cînd se spune „harnicul colectiv”, sîntem și noi numiți, cînd se spune „tineret studios”, ne simțim și noi prezenți, amămați de dorința de a face totul conștiincios și bine... pentru că de atunci, din negura aducerilor aminte, ne-am născut din două popoare gemene în bărbăție, cinste și pricepere.

Am deschis larg ochii către cele patru zări și le-am salutată. De ce le-am salutată?... pentru că ele-mi sînt surori. Am plecat genunchii și am îmbrățișat pămîntul plin de mireasmă și l-am întrebat: „De ce te salut, pămînt, și-mi plec fruntea pe gila ta?”. Iar el mi-a șoptit prin undrea terbil, prin freamătul bogat al holdelor: „Îți sînt părinte!”

Am ridicat privirea către soare și l-am întrebat: „De ce îmi umpli inima și viața cu lumina și căldura ta?”. Iar soarele și-a trimis înspre mine galbenele lui raze și mi-a șoptit: „Eu îți sînt prieten și cerul meu cuprinde și adună-n el toate cele patru culori ale oamenilor de pe Pămînt!”

Am îmbrățișat cu privirea nespuse de frumoasa mea țară neasemulată între toate țările?... Iar țara mi-a șoptit: „Coboară-ți privirea în tine și vei găsi răspunsul!” Și mi-am coborît privirile... și am găsit în mine... și LINIȘTE... ȘI PACE... ȘI SIGURANȚA ÎN VIITOR!

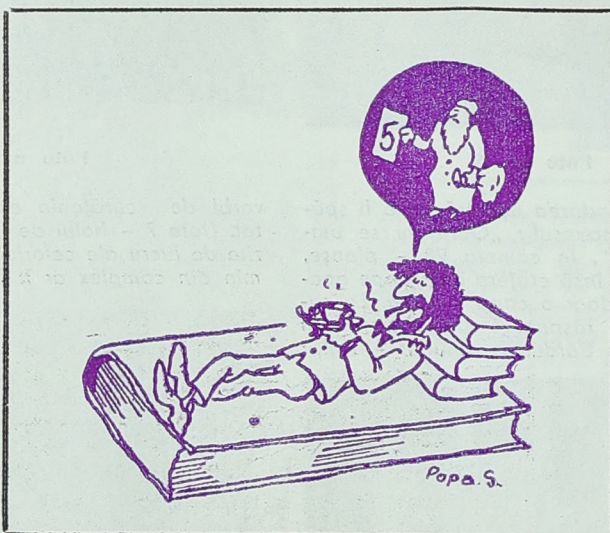
DIANA CAZAN

TELEGRAME

★ FELICIA BENGA — anul I, Facultatea de învățămînt pedagogic: „Ați uitat că sînteți membră a comisiei de sport a C.U.A.S.C. din Centrul universitar Timișoara? Dacă nu, mai treceți pe la sediul comisiei!”

★ Bellei Eugen, Berenyi Ladislau (Inginerie chimică), Valeriu Cîplea, Nicolae Dop, Alexandru Duca (Electrotehnică), Kacso Vasile, Nicolae Gogeamaniș (Mecanică), Marius Cioca, Alexandru Pătrașcu, Nicolae Șerban (Construcții): „Treceți pe la biblioteca I.P.T., cîți pușin acum, dacă de prin 1972-1974 n-ați mai restituit cărțile împrumutate. Ce părere au colegii dumneavoastră?”

TELEGRAME

OPINII University Library Cluj

Limite ale muncii intelectuale a studenților

Faptul că în ultimii ani tot mai mulți componenți ai societății devin integrați preponderent în munca intelectuală nervoasă, prevenirea oboselii patologice, menținerea stării de sănătate, impun cîteva constatări aplicabile mai ales la sarcinile multiple ale tînărului, studentul de azi, viitorul specialist de mîine. Cu atît mai necesare cu cît ia amploare contradicția dintre volumul mereu în creștere al cunoștințelor ce ni se recomandă spre însușire și capacitatea imuabilă de care dispunem în a le recepționa și vehicula eficient.

Există două concepții privind rolul efortului intelectual în dezvoltarea armonioasă a tînărului, a căror absolutizare e nu numai neștiințifică, dar și infirmată de practică. Prima subliniază necesitatea solicitării mereu crescînde a studenților la efort pentru evitarea lipsei de preocupări; conform acestei teorii, surmenajul și supraîncărcarea nervoasă sînt evitate prin însuși mecanismul cerebral de apărare spontană în condiții de suprasolicitare. O altă teorie recomandă necesitatea crușării studenților de efort intelectual, interesul specific uman pentru activitate fiind nevoit să angajeze tînărul în preocupările sale.

Încă din antichitate Quintilian și Seneca și-au expus opinia împotriva orarilor școlare prea lungi și a excesului de memorizare; aceasta, e drept, se petrecea acum 2000 de ani. În ultimele decenii, studii de specialitate au arătat o tendință evidentă de creștere a randamentului intelectual la tineri, fapt ce implică alungirea timpului de instruire, a perioadei de maturizare socială a tinerilor, pe fondul unei „copilării biologice” scurtate.

La baza mecanismelor fiziologice ale activității intelectuale se află capacitatea cerebrală analitico-sintetică compusă din capacitatea de concentrare a atenției, a memoriei, pe fondul funcționalității perfecte a analizatorului vizual, auditiv, kinestezic. Toate la un loc concurează la recepționarea și prelucrarea informației, al cărui răspuns sau fixare variabil influențat de componente emoțional-afective (teamă, neliniște, tristețe) îi atrag modificări funcțional-viscerale.

Există oare o limită fiziologică a capacității creierului uman de recepționare a unui flux informațional?... Din nou, un răspuns relativ, în funcție de constatarea că un neuron nu poate răspunde la mai mult de 15 semnale pe secundă, cu limitarea deci a realizării cel mult de 15 combinații logice pe secundă; pe de altă parte impunerea unui ritm prea lent duce la lipsă de interes și randament scăzut.

Pe adresa revistei noastre a sosit o scrisoare din partea C.A.S.C. de la Facultatea de construcții, semnată de Dan Gîrleşteanu, președintele consiliului. Cîtăm cîteva rînduri: „...apreciem întreaga activitate a colegiului de redacție al revistei „Forum studentesc”, spiritul critic constructiv de analiză realistă a aspectelor negative din facultățile centrului universitar Timișoara. Tocmai în contradicție cu acest spirit ni s-au părut rîndurile scrise de tovarășa studentă A. Mateescu...” (N. R. articolul publicat în numărul 11 sub titlul: „Fata morgana din...”)

Pe urmele materialelor publicate

pustiul sediului C.A.S.C. de la Facultatea de construcții”.

Stimate tovarășe președinte! Ne bucurăm faptul că ați recepționat critica formulată în revista noastră, la adresa consiliului pe care îl conduceți. Trecînd peste tonul scrisorii dumneavoastră, vă informăm că într-o recentă ședință a colegiului de redacție, tovarășei A. Mateescu i s-a atras atenția asupra superficialității cu care s-a documentat pentru alcătuirea materialului în cauză. Cred că sînteți însă de acord că o parte din cele semnalate trebuia să le recepționați nu ca președinte al noului Consiliu, ci ca vicepreședinte al celui vechi. În aceeași situație mai sînt și alți membri ai Consiliului pentru care perioada alegerii nu trebuia să constituie o pauză în activitate.

În trecere pe la sediul C.A.S.C. am constatat că, totuși, critica a „nimerit”. Am remarcat în acest sens un dulap cu lacăt și un afiș pe care se poate citi: „cheia se găsește la tov. ...”

Promitem că în unul din numerele viitoare tovarășa Mateescu va primi sarcina de a scrie din nou despre activitatea cultural-educativă a A.S.C. de la Facultatea de construcții. Sperăm că va avea ce să scrie.

IOAN ROMOȘAN
student, I.M.T.

GERTRUDE GRÜN

„Fahrpläne“

Die Ankunft an der Schwelle des Lebens
ist ein freudiges Ereignis
Wie die Ankunft der Züge aus
weiter Ferne.
Doch Züge fahren auch ab.
Ein ständiges Kommen und Gehen.
Ein Hoffen und Sehnen.
Man hofft umsonst — oft!
Taten bleiben unvollendet
Träume werden nicht wahr.
Und das alles wegen eines Fahrplanes
Die Züge kommen wieder
Früher — später...
Doch man hat warten gelernt.
Man hofft wieder

Hände bleiben nicht müßig
im Schosse ruhen.
Träume werden verwirklicht
Weil man gelernt hat —
einen eigenen Fahrplan aufgestellt hat.

Sonne - unverzweigender Quell des Lebens

Und das alles wegen eines Fahrplans
Ich wollt ich könnt zur Sonne steigen
um von dort den Menschen zu zeigen, —
Wie schön ein sonniger Tag ist,
Ein Tag wie viele,
verschönt durch das strahlende Heil,
das Hell des Lichtes der Wahrheit,
Sonne unverzweigender Quell des Lebens,
Beschützend Wälder und Fluren
Beschützend den Menschen des Lichts.

ILLES MIHALY

Morfondírozás

Valóságga zsúgorodott álmok
költögetik szendergő terveim.
Az Időt kézenfogva vezetem,
apró lépteit hozzám igazítja.
Meleg szemében nagy a bizalom
— tudja: ha majd felnő,
nem kell a nyakunkat meresszük,
hogymás szemébe lássunk.

Miért emelnék szilárd köre
rengés-biztos épületet,
ha az alap nem fázik rá
minden reggel a habzó dérrre,
ha a falain nem teremnek
izgató ablak-ráncok,
ha a tető lángképtelen —
hogyan járhatnak körülötte
egészséges totemtáncot...

Mester,
kérek egy pizai-ferdét!

ÓDRY Mária

Fák I.

— Tulajdonképpen nem szeretem a fákat!
csevegte egyszer egy „művelt“ fecske.
— Hogy nem unják ugyanazt az utca-díszletet
s hagyják hogy más rendezze a tavaszt
tél-nyár, s ősszel pergesse a rekedt leveleket.

Cabinetele de științe sociale, sprijin activ vieții de asociație

Cabinetele de științe sociale din învățământul de
stat, au fost înființate pe baza hotărârii Plenei C.C.
al P.C.R. din 3-5 noiembrie 1971, și a indicațiilor date
de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al
partidului nostru, la deschiderea anului universitar
1971-1972.

În cei 3 ani de existență, cabinetele de științe sociale
au dobândit o experiență valoroasă, au oferit un cadru
optim de însușire și înțelegere a fenomenelor econo-
mice, politice și sociale, și-au lărgit și îmbunătățit
treptat funcționalitatea și rolul.

Sarcinile pe care Congresul al XI-lea al P.C.R. le
trasează școlii superioare în domeniul educației comu-
niste a studenților, al pregătirii politico-ideologice,
sporesc considerabil rolul ce revine științelor sociale
și, implicit, cabinetelor de științe sociale.

Cabinetul de științe sociale este unul dintre cele
mai importante mijloace de realizare a sarcinilor ca-
tedrelor de științe sociale, menite să contribuie la cu-
noașterea și însușirea temeinică de către studenți a
documentelor Congresului al XI-lea al P.C.R., a Pro-
gramului P.C.R., a politicii și ideologiei sale, la edu-
carea tineretului în spiritul înaltelor idealuri ale con-
strucției socialismului și comunismului pe pământul
patriei noastre.

Cabinetul de științe sociale constituie totodată un
sprijin activ în realizarea învățământului politic
A.S.C., prin punerea la dispoziția studenților a mate-
rialelor de informare și documentare politico-ideolo-
gică, oferă cadrul adecvat de desfășurare a dezbate-
rilor politice, consultațiilor și simpoziunilor și me-
selor rotunde etc.

Aceste considerații evidențiate mai înainte se înțe-
lege, sînt general valabile pentru oricare din cabine-
tele existente în diferite institute de învățămînt supe-

rior, dar aceasta nu înseamnă inexistența unor parti-
cularități generate tocmai de specificul institutului de
învățămînt, de modul cum acestea sînt implicate în
activitatea procesului instructiv-educativ. Astfel, în
cadrul Universității înființează două cabinete speciali-
zate, unul de filozofie și un altul de economie poli-
tică, care acordă un sprijin substanțial activității
A.S.C., îndeosebi în pregătirea propagandiștilor
studenți.

Rezultatele pozitive sînt oglindite și prin nivelul mai
mult decît satisfăcător al dezbaterilor ideologice, prin
„personalitatea“ tot mai evidentă a cercului ideologic
al activiștilor A.S.C. din Universitate. De asemenea,
din inițiativa Comitetului de partid, a C.U.A.S.C. și a
celor două cabinete, a fost elaborat un plan unitar de
îmbunătățire a agitației vizuale din Universitate, ale
cărui rezultate au început să apară.

Desigur, în domeniul funcționalității cabinetelor,
mai sînt multe lucruri ce vor trebui realizate, de
aceea ne permitem să propunem cîteva sugestii în a-
ceastă direcție.

Mai întii am evidențiat faptul că, aceste cabinete
sînt insuficient dotate cu cărți social-politice, aparatu-
ră și mobilierul necesar. De aceea se impune am-
plasarea cabinetelor în apropierea celor două biblioteci
de specialitate, filozofie și respectiv economie.

În colectivele de conducere ale cabinetelor nu sînt
reprezentări suficiente studenți, din care motiv, nu în-
totdeauna sînt prezentate în suficientă măsură moda-
litățile de desfășurare a activităților A.S.C. De ase-
menea, credem că unele cadre didactice de prestigiu,
ar trebui să acorde consultații pe probleme diverse,
în aceste cabinete, unde sînt posibilități de oglindire,
de cele mai multe ori și în imagini ale celor susținute.
Evident, nu trebuie să se înțeleagă că numai cabine-
tele de științe sociale trebuie să sprijine activitatea
A.S.C. ei, dimpotrivă, și asociațiile studenților să par-
ticipie alături de cadrele didactice la conceperea unor
scheme, diagrame, întocmirea de fișe bibliografice etc.

Și, în sfîrșit, credem, că numărul acțiunilor comune
organizate de A.S.C. și cabinetele de științe sociale să fie
în creștere, cit mai diverse ca problematică și mult im-
plicate în acțiune comună de importanță socială, de
formare a intelectualului propagandist, cu un înalt
nivel politic, cu o conștiință socială socialistă înaintată.

NICU TRANDAFIR
secretar C.U.A.S.C., Universitate

Mi mindig társasutazásban
új tájakat keressünk, új levegőt,
új élményekkel tavasszal
hiába próbáljuk felrázni őket!
Valahogy nem elég mozgékonyak!
Szegény megsértett fa ágaival levegő után
kapkodott.

de azért ezután is minden évben
bérőinek szállást adott.

Autobiografie

KUDOR FRANCISC

Порука млаких

ПАРТИЈИ

Човеку ове рањене земље
донела си
челичне српе
да њима жање
за себе класје вито,
донела високу сонду
да црно злато
из земље згажене црне.

Народу овом
донела си
комад крвавог платна
да чита синовим својим
да крв људска није вода,
и како се пише
историја злата,
и како се брани
пресвета слобода.

Земља

Земљо моја,
даћу сину своје
твоје име
да га са поносом
носи
кад небу полети
на крилима ветра,
да се прадедова сеги,
што су разили
но трњу боси.

Земљо моја,
обућу ти каљину
исплетену
од жеља овог народа,
на месту срца
ставићу ти
два велика слова:
«Живела Слобода!».

На извору отаџбине

На извору отаџбине
сваког августа
вода
носи мирисе коштију,
а цвеће мирине
на децембарско иње.

На извору отаџбине
сваког августа
црвени барјак
сутрашњицу нам кади,
а вода збори:
идите напред,
увек високо,
вечито млади!

На извору отаџбине
сваког августа
црвени барјак
сутрашњицу нам кади,
а вода збори:
идите напред,
увек високо,
вечито млади!

СЛАВОМИР ГВОЗДЕНОВИЋ

Intermezzo cu... „Gheata de aur“

Incontestabil, criteriul care cataloghează un sportiv și care-l propulsează în ierarhia valorilor de primă mână e talentul. Traectoria în care s-a înscris cariera d-voastră are multe puncte de referință. Încercați, deci, o retrospectivă. Să zicem afectivă, a activității dumneavoastră fotbalistice?

— Am început să joc pe terenurile „Progresului“ la copii, juniori, la echipa de tineret și în sfârșit la echipa I. Când am ajuns aici, tocmăi retrograda. Am cunoscut duritățile diviziei B de două ori la această echipă, după care am revenit în A, unde fotbalul este la înalt nivel. De la București am plecat la Reșița, unde am jucat un retur de campionat și cred că m-am comportat bine, iar de aici, după multe discuții și intervenții, am plecat la Dinamo. Pentru mine anul de glorie este 1974—1975, când, cu Dinamo, am devenit campion, golgeter național și golgeterul Europei.

— Ce reprezintă „Gheata de aur“ pentru Dudu Georgescu și Dudu Georgescu pentru gheata de aur?

— Primul și cel mai valoros trofeu câștigat de mine vreodată, obligin-

du-mă în continuare la o muncă asiduă pentru a demonstra că nu întâmplător am fost cel mai eficient jucător într-o companie selectă...

— Care sînt șansele echipei „Dinamo“ în acest campionat?

— Dacă abordăm partidele ca în ultimul timp, deci cu multă seriozitate (vezi meciurile cu Steaua, Poli) vom fi din nou campioni.

— Alte pasiuni?

— Teatrul, muzica și cea mai mare pasiune... familia!

— Ce impresie aveți acum de Timișoara și ce doriți, pe această cale, să transmiteți studenților și publicului timișorean?

— E un oraș ce-mi produce o mare bucurie în suflet, vin foarte mulți spectatori la un meci, mai ales la cele cu Dinamo, i-am văzut fremătind în tribune, foarte corecți și buni cunoscători ai fotbalului. Doresc să-și susțină, în continuare, cu multă ardoare echipa favorită, „Poli“, iar studenților timișoreni mult, mult succes la examene, în viață.

— Mulțumesc, Dudu Georgescu. Așteptăm un bis la „Gheata de aur“!

NELU DRĂGAN

Alpiniștii de la „Politehnica“

Început și sfârșit bogat de sezon în clubul de alpinism „Politehnica“ — Timișoara.

Participare numeroasă, rezultate într-adevăr excepționale pentru oameni care pun pentru prima dată piciorul pe perețele de stîncă, luptînd din răsuputeri pentru a învinge nu atît obstacolele puse de natură în calea omului, cît acele ceva din om care pînă acum le spunea că pe ur, perete vertical nu se poate plimba decît, eventual, o gîză mititică și lipsită de importanță.

Pe trasee, în cap de coardă, conducîndu-și „elevii“, se află instructorii, în mare majoritate foști și ei elevi doar cu un an sau doi în urmă. Pentru ei duminica aceasta de noiembrie înseamnă sfârșitul de sezon, un sfârșit care i-a răsplătit din plin pentru munca și strădaniile unui an competițional deosebit de bogat.

Răsplata sufletească: o toamnă minunată cu peisaje venind parcă din lumi de basm. Răsplata profesională: un teanc de diplome cu care s-au înțors, doar cu o săptămînă înainte de la finala Campionatului Național de Alpinism, competiție care a reunit într-o ultimă confruntare pe pereții Pietrei Mari, pe toți cei care în decursul unui

an s-au întrecut în măiestrie și curaj în lupta cu natura.

Dar iată cîteva din trofeele lor: locul I pe asociații, locul IV pe echipe, locul IV în clasamentul individual obținut de Andrei Beleaua.

Sînt trofeele unui an plin de încercări grele în veșnica luptă cu natura dar, din păcate, și cu oamenii, cu situația deosebit de dificilă în care se zbate clubul timișorean, de ce să nu recunoaștem, unul dintre cluburile de alpinism cu cele mai mici fonduri. A fost o luptă grea din care au ieșit învingătoare pasiunea, dăruirea, devotamentul, atît cele ale sportivilor cît și cele ale unor oameni care le-au fost călăuze, conducători, instructori și mai ales exemple: prof. dr. ing. Seracin E., lector Mocinski S., as. Suzan E., ing. Balmeș N.

Și pentru că orice început de sezon înseamnă planuri de viitor, voi încheia cu deviza alpiniștilor timișoreni pentru noul an competițional: „Vom lupta pînă la ultimul strop de energie pentru ca în vitrina de onoare a clubului „Politehnica“ Timișoara să strălucească medaliile de campioni republicani“.

MARCEL BERBECAR
anul II, Construcții

Activități sportive variate și atractive

Programul activității sportiv-turistice a studenților timișoreni pentru primul semestru al anului universitar 1975—1976, atrage, prin varietatea lui, un număr impresionant de participanți. Bobocii au fost primii care au concurat în diferite ramuri sportive pentru a desemna pe cîștigătorii „Cupei anilor I“. La handbal băieți, pe primul loc s-a clasat Politehnica, urmată de Universitate și Agronomie, la volei ordinea a fost aceeași, iar la atletism cele mai multe locuri fruntașe au fost cucerite de studenții de la Universitate.

Manifestări sportive de amploare, au fost organizate în cinstea Congresului al X-lea al U.T.C. și a Conferinței U.A.S.C.R.

Orașul Lugoj a fost, timp de două zile, locul de desfășurare a unui concurs de orientare turistică, iar în sala C.F.R. din Timișoara a avut loc concursul pe echipe dotat cu „Cupa jucătorului“, trofeu cîștigat de Agronomie.

De un deosebit succes s-a bucurat „Crosul tineretului“ din 2 noiembrie 1975. La startul acestei întreceri

s-au aliniat 2.500 de tineri din municipiul Timișoara, din care peste 1.000 au fost studenți. În 28 decembrie, amatorii de schi vor participa la campionatele universitare de la Muntele Mic.

Turismul este o activitate mult îndrăgită de studenți, dovadă și cele peste 25 de excursii organizate în această toamnă la nivelul centrului universitar.

Pentru vacanța de iarnă, studenții timișoreni au la dispoziție taberele de schi de la Semenice, Babele și Muntele Mic (cu petrecerea revelionului), precum și tabăra de învățare a inotului de la Mamaia.

G. TARCZA
Fac. agronomie, anul IV

PE SCURT

● Mare meci de fotbal: „Forum studentesc“ — Studioul de radioficare din Complex s-a terminat cu scorul general de 8-1 (7-0 și 1-1). Sperăm că pînă în „retur“ colegii noștri de la „radio“ se vor reface în vederea unei noi revanșe.

● Demonstrație de hochei la Timișoara. Autorii acestui spectacol sportiv — componenții echipei naționale, care în drum spre Ljubljana, au făcut aici un joc de verificare. Cu această ocazie am asistat și la o altă demonstrație, cea a spectatorilor, care au dovedit că „le place și cunosc“ acest sport. Meciul s-a desfășurat în ritmul cîntecelor spectatorilor care au savurat din plin spectacolul. Dar, pe cînd o echipă de hochei studentescă la Timișoara?

● În meciul de baschet masculin U. Timișoara—Steaua, am asistat la un duel interesant între timișoreanul Mănăilă și internaționalul Oțelac. Bucureșteanul la ținut „om la om“ pe jucătorul nostru dar nu l-a putut împiedica să realizeze coșuri, unul mai spectaculos ca celălalt. Dacă mai aveam trei jucători de valoare lui Mănăilă, Steaua și-ar fi pierdut strălucirea în această seară, în sala Olimpia.

● Lotul echipei de fotbal Politehnica, include acum încă un jucător de valoare: Țerbănoiu. Bun venit și multe goluri!

● Campionatul de fotbal între facultăți este o competiție tradițională la Institutul politehnic din Timișoara. Actuala ediție a fost cîștigată de Facultatea de construcții.

● În luna decembrie vor avea loc în Uniunea Sovietică campionatele mondiale de handbal feminin. Echipa României, este alcătuită pe scheletul campioanelor țării „U“ Timișoara, care furnizează lotului, cinci jucătoare.

● raid—anchetă ●

Prin complexul studentesc...

(Continuare din pag. 11)

care a trecut. La administrație, în schimb, comitetul de cantină (în absența interinilor de cămin, care trebuiau să se afle și ei aici, lucru de care nu știa nici Ovidiu Mirșu, președintele comitetului de cantină)

Foto nr. 17

„se luptă“ într-o tumultuoasă ședință pentru buna desfășurare a activității. Revinînd în sala de mese, i-am găsit pe clasi-

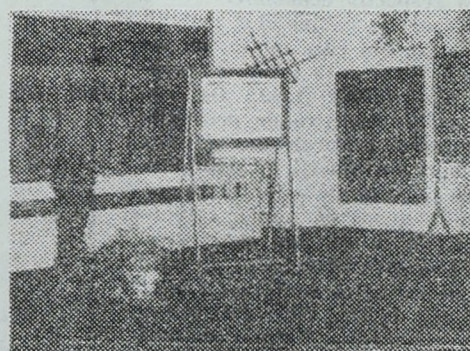

Foto nr. 18

cii „mîncăi“ ai cantinei (foto 19) la treabă. Totuși, o eșalonare a începerii și terminării orelor de dimineață, eliminarea timpilor morți datorită lipsei veseliei și ta-

cimurilor spălate, o altă componență a grupelor de studenți de serviciu, o diversificare mai mare a meniului se impune. În acest sens, comisia socială a C.U.A.S.C. din I.P.T. și ceilalți factori răspunzători ar

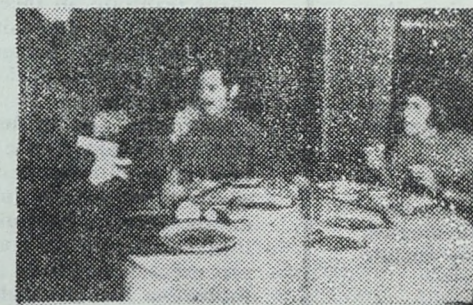

Foto nr. 19

trebuie să fie mai activi și activitatea lor să aibă o finalitate viabilă.

Dacă la cantina Politehnicii există o singură coadă, la cea a Universității există trei! (este adevărat, mai mici). Una la garderobă, care este obligatorie (și studenții de serviciu la cantină sînt, de fapt, de serviciu la garderobă!) (foto 20), una la primirea tacimului și una la banda de servire. Nu ne-a plăcut nici semiîntinericul din hol și nici gazeta „Aspecte din cantină“.

În tot Complexul studentesc am fi dorit să găsim o agitație vizuală mult mai bună și să aflăm că „VINE SESIUNEA!“ în de-

trimentul „Micii publicități Complex“, care se află pe unde vrei și, mai mai ales, pe unde nu vrei. Și, pentru că sesiunea se apropie, vă spunem și noi încă o dată: VINE SESIUNEA!

În ceea ce privește activitatea de autogospodărire în cămine și cantine (există un nou comitet de complex, avîndu-l ca președinte pe Emeric Toma Kun), sperăm să se accentueze mai mult pe sensul educațional, în formarea studentului ca cetățean. De fapt, se dorește constituirea unor colective studențești care munesc și trăiesc în chip comunist, model de aplicare în viață a principiilor și normelor muncii

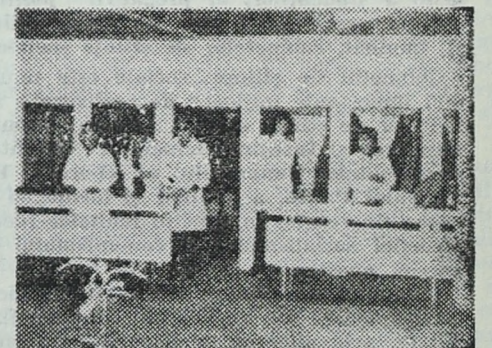

Foto nr. 20

și vieții comuniștilor, ale eticii și echității socialiste, care prin exemplul lor să influențeze întreaga masă de studenți.

★ ☆ ★

NOUA ORDINE ECONOMICA ȘI POLITICA

INTERNĂȚIONALĂ (II)

România – militant consecvent pentru internaționalizarea relațiilor economice, pentru pace, cooperare și colaborare

Am văzut că „economicul” constituie temeiul existenței și dinamicii „politicului”. Între cele două elemente există însă o intercondiționare reciprocă, în cadrul căreia „politicul” primează. Este o realitate faptul că oamenii fac politica și că aceasta are obiective și principii evidente îndreptate spre interesele prezente ori viitoare ale lor. „Politicul” devansează „economicul”, creează ambianța și sistemul de relații ale suprastructurii în cadrul cărora se vor dezvolta și se vor perfecționa forțele de producție și relațiile de producție. În strinsă legătură cu acest fapt, în mod obiectiv, în întreaga lume, statul — ca element al suprastructurii — primește și își atribuie sarcini mereu crescînde, într-un scop sau altul. În ultimii ani, țările de pe glob își îndreaptă eforturile spre pace și dezarmare, spre cooperare și colaborare, spre lichidarea decalajelor între țările avansate și cele în curs de dezvoltare sau cele subdezvoltate.

În acest context, România se numără printre statele cele mai active din viața politică internațională, acționînd pe multiple planuri în vederea internaționalizării vieții economice, a obținerii unei destinderi și a bunăstării generale.

Țara noastră întreprinde relații economice și politice cu majoritatea țărilor lumii. Se vor întări legăturile comerciale cu țările din cadrul C.A.E.R. și cu celelalte țări socialiste, se va dezvolta cooperarea și colaborarea în producție și în cercetarea științifică. Se dezvoltă mereu relațiile de schimb și de cooperare cu țările în curs de dezvoltare din America Latină, Africa și Asia. Numeroase produse ale tehnicii și ale industriei românești sînt bine cotate și eficient utilizate de către aceste state. În conformitate cu principiile

politicii externe ale țării noastre și ale Partidului Comunist Român, se dezvoltă într-un ritm crescînd relațiile de natură economică și cu statele capitaliste dezvoltate. În ceea ce privește structura comerțului exterior al României cu această categorie de state, este cert că se axează tot mai mult pe exportul sporit de utilaje, mașini, aparate și instrumente ale industriei constructoare de mașini, ale ramurilor ei de bază, reducîndu-se în măsura utilului și a posibilului importul de produse industriale costisitoare. Relațiile economice cu aceste țări și cu toate țările lumii se bazează pe principiul coperării și colaborării, al avantajului reciproc, al respectării independenței și suveranității naționale, al neamestecului în treburile interne.

Pe plan politic, activitatea României se concretizează prin consecvente și susținute acțiuni menite să ducă la reglementarea și perfecționarea măsurilor destinate să favorizeze insaturarea unei juste și echitabile ordini economice și politice mondiale. La Organizația Națiunilor Unite, țara noastră susține cu tărie ideea luării unor măsuri concrete și grabnice pentru întărirea păcii în lume, pentru oprirea neîntîrziată a cursei înarmărilor. România propune și susține înghețarea bugetelor militare și ulterior reducerea lor cu 10 procente, care să fie transferate O.N.U. în vederea constituirii unui fond de dezvoltare, destinat prioritar țărilor cu un venit național de sub 200 de dolari pe locuitor.

Totodată România susține necesitatea unor negocieri la care să participe toate statele, conform ideii reale și juste că soarta lumii este decisă de dorința de pace și progres a fiecărui stat, indiferent de puterea lui economică și militară.

Recent, la Conferința a X-a a U.A.S.C.R., tineretul studios, alături cu întregul popor, și-a reafirmat dorința vie de a sprijini politica internațională a României, a partidului nostru, pentru pace, prietenie între popoare, progres economic, social, uman.

MARIUS BOCERANU
student, anul II,
Științe economice

Peste puțin timp, politica externă a României va consemna trecerea a două decenii de la reluarea activității în cadrul O.I.M.

Începutul sau momentul care atestă prezența oficială a României în rândurile membrilor organizației, este anul 1919, Tratatul de la Versailles, articolul 387 care stipulează că: „membrii originali ai acestei organizații și, prin aceasta, calitatea de membru al Societății Națiunilor va atrage după sine și pe aceea de membru al zisei organizații”.

În afara oricărei cereri, „Monitorul oficial” anunță că România dispăre începînd cu anul 1942 din rîndul membrilor O.I.M.

Peste mai bine de un deceniu, odată cu primirea României în O.N.U. la 14 decembrie 1955, aceasta atrage după sine cu un an mai tîrziu, reluarea activității în O.I.M.

Acest moment marchează în planul politicii duse de România, o schimbare de conținut, substanțială și calitativă. Cum era firesc, a fost semnalată și modificarea structurii reprezentanței României, care a devenit mesagera opiniilor și doleanțelor aceluia care erau vizată direct de întreaga activitate a O.I.M.

Consecventă principiilor de politică externă, ca raporturile între toate țările lumii să se fondeze pe respectul independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestec în treburile interne și avantajul reciproc, așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu „țara noastră — angajată într-un amplu complex de construcție economi-

că și socială — participă intens la activitatea O.I.M. ca și la acțiunile și programele celorlalte organisme din sistemul O.N.U. chemate să sprijine eforturile popoarelor pentru progres și pace, să adîncească cooperarea între state într-un spirit de încredere și înțelegere reciprocă”.

nale, 1965 etc.

În dezbaterile internaționale era pusă una din ideile mari care viza esența lucrurilor, soarta omului, prezentul și perspectivele existenței sale.

Una din direcțiile de acțiune, problemă reluată și în cadrul Consiliului Economic și Social al

ROMÂNIA la Organizația Internațională a Muncii

Începînd cu anul 1956, delegații României la O.I.M. optează pentru transformarea O.I.M. într-o organizație corespunzătoare unor profunde schimbări politice, economice, sociale, care și-au făcut simțite prezența în lume, după Declarația de la Philadelphia din 1945.

R.S. România desfășurînd o intensă activitate la O.I.M., a militat cu consecvență pentru transformarea organizației într-un instrument care să poată contribui la menținerea păcii, prin adoptarea unor măsuri eficiente pe plan social, în interesul oamenilor muncii.

De numele României se leagă direct inițierea unor rezoluții care au întrunit adeziunea tuturor statelor membre, ca, de exemplu, cele privind comerțul internațional și utilizarea forței de muncă (1963); Anul cooperării internațio-

O.N.U. (E.C.O.S.O.C.), care a adoptat și o rezoluție, a fost problema cadrelor.

În conferința din 1966 s-a adoptat rezoluția în care existau prevederi în sensul sprijinirii eforturilor pentru pregătirea profesională a forței de muncă și pentru o mai bună utilizare a resurselor umane, în scopul dezvoltării economice și sociale.

Anul 1969, odată cu a 50-a sesiune a O.I.M., marchează adoptarea actului „Program mondial de utilizare a resurselor umane” care constituie principala contribuție a O.I.M. la cel de-al doilea Deceniu al Națiunilor Unite pentru dezvoltare.

Semnul prețurii și atenției de care s-a bucurat România în cadrul organizației s-a evidențiat prin alegerea ei în organul de conducere.

În 1958, România ocupă postul

de vicepreședinte guvernamental al Confederației, 1963 președinte al Comisiei pentru industria textilă, iar între anii 1962—1963 a participat cu un reprezentant guvernamental, în Grupul de lucru pentru elaborarea Statutului Centrului internațional pentru perfecționarea tehnicii și profesionale de la Torino.

Anii 1960—1963 și anii 1969—1972 au însemnat pentru țara noastră, momente de participare în cadrul Consiliului de administrație al organizației.

Acesta a fost un prilej pentru a avansa ideea cooperării între state, a asigurării de către toate statele a unor condiții de muncă și de viață în concordanță cu realizările civilizației contemporane. Un exemplu al cooperării în domeniul tehnic, îl constituie crearea la București, a Centrului de pregătire și perfecționare a cadrelor de conducere din întreprinderi (C.E.P.E.C.A.).

La aceasta și-a adus aportul în sensul dotării centrului și Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (P.N.U.D.) prin intermediul O.I.M. ca agent de execuție.

Participarea țării noastre la O.I.M. se înfăptuiește prin convingerea că numai prin eforturi concentrate ale tuturor membrilor organizației se vor găsi căi pentru perfecționarea programelor și metodelor sale de lucru, amplificîndu-se astfel aportul acestuia la instaurarea unui real climat al cooperării și destinderii internaționale.

VALENTIN SACA,
Filologie—Istorie, anul II

În fața rotativei!

Revista „FORUM STUDENTESC” urează tuturor cititorilor săi „baftă” la examene și „La mulți ani!”